

Dziennik Urzędowy C 270

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

25 października 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	OPINIE	
	Europejski Inspektor Ochrony Danych	
2008/C 270/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych dotycząca decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wdrożenia systemu wymiany informacji rynku wewnętrznego (IMI) pod względem ochrony danych osobowych (2008/49/WE)	1
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2008/C 270/02	Komunikat Komisji — Zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego	8
2008/C 270/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5154 — CASC JV) ⁽¹⁾	15
2008/C 270/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5169 — Galp Energia España/Agip España) ⁽¹⁾	15
2008/C 270/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5201 — Total Produce/Haluco/JV) ⁽¹⁾	16
2008/C 270/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5321 — LAHC/Barclays Life) ⁽¹⁾	16

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2008/C 270/07	Kursy walutowe euro	17
---------------	---------------------------	----

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2008/C 270/08	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	18
2008/C 270/09	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	20
2008/C 270/10	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia ⁽¹⁾	22
2008/C 270/11	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu (WE) do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej ⁽¹⁾	24

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja

2008/C 270/12	Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	26
---------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 270/13	Pomoc państwa — Rumunia — Pomoc państwa C 39/08 (ex N 148/08) — Pomoc szkoleniowa dla przedsiębiorstwa Ford Craiova — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	29
---------------	--	----

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych dotycząca decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wdrożenia systemu wymiany informacji rynku wewnętrznego (IMI) pod względem ochrony danych osobowych (2008/49/WE)

(2008/C 270/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE

System wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego

1. System wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego (zwany dalej „systemem IMI”) jest narzędziem technologii informatycznej, które umożliwia właściwym organom w państwach członkowskich wymianę informacji w procesie wykonywania przepisów dotyczących rynku wewnętrznego. System IMI został sfinansowany w ramach programu IDABC (interoperatywne świadczenie ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. pkt 12 niniejszej opinii.

2. System IMI został zaprojektowany jako ogólny system wspierający różne obszary prawodawstwa związanego z rynkiem wewnętrznym, a planuje się, że w przyszłości jego zastosowanie zostanie rozszerzone tak by objąć nim różne obszary prawodawstwa. Początkowo system IMI będzie używany w odniesieniu do przepisów o wzajemnym wsparciu zawartych w dyrektywie 2005/36/WE (tzw. „dyrektywie o kwalifikacjach zawodowych”) ⁽²⁾. Począwszy od grudnia 2009 r. system IMI będzie używany w odniesieniu do przepisów o współpracy administracyjnej zawartych w dyrektywie 2006/123/WE (tzw. „dyrektywie usługowej”) ⁽³⁾.

Opinia Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 i udział EIOD

3. Wiosną 2007 roku Komisja Europejska zwróciła się o opinię do Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołanej na mocy art. 29 („GR29”), aby poznać implikacje, jakie stosowanie systemu IMI może mieć dla ochrony danych. W dniu 20 września 2007 r. GR29 wydała opinię w sprawie kwestii ochrony danych w związku z systemem IMI ⁽⁴⁾. W opinii GR29 poparte zostały plany Komisji, aby przyjąć decyzję regulującą aspekty ochrony danych związane z systemem IMI i określić precyzyjniejszą podstawę prawną wymiany danych w ramach tego systemu.
4. EIOD przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja zasięgnęła opinii GR29 przed sporządzeniem decyzji w sprawie systemu IMI. EIOD czynnie uczestniczył w pracach

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽⁴⁾ Opinia nr 7/2007 wydana przez GR29 w sprawie kwestii ochrony danych w związku z systemem informacji na temat rynku wewnętrznego (IMI), WP 140.

podgrupy zajmującej się systemem IMI i popiera wnioski zawarte w opinii GR29. EIOD przyjmuje z zadowoleniem również fakt, że Komisja nieoficjalnie zasięgała jego opinii przed przyjęciem decyzji w sprawie systemu IMI. Pozwoliło to na przekazanie sugestii jeszcze przed przyjęciem decyzji, co było szczególnie pożądane, jako że procedura dotyczyła decyzji podejmowanej przez samą Komisję, a nie wniosku Komisji, który zapoczątkowuje procedurę legislacyjną z udziałem Rady i Parlamentu Europejskiego.

Decyzja Komisji 2008/49/WE

5. W dniu 12 grudnia 2007 r. Komisja przyjęła swoją decyzję 2008/49/WE w sprawie wdrożenia systemu wymiany informacji rynku wewnętrznego (IMI) pod względem ochrony danych osobowych (zwaną dalej „decyzją w sprawie systemu IMI”). W decyzji uwzględniono niektóre zalecenia EIOD i GR29. Określono też podstawę prawną.

Ogólna ocena systemu IMI dokonana przez EIOD

6. Ogólna ocena systemu IMI dokonana przez EIOD jest pozytywna. EIOD popiera cele Komisji zakładające ustanowienie elektronicznego systemu wymiany informacji i stworzenie przepisów, którym podlegać będą kwestie ochrony danych związane z funkcjonowaniem systemu. Taki usprawniony system może nie tylko podnieść skuteczność współpracy, ale również pomóc w zapewnieniu zgodności z prawem właściwym w zakresie ochrony danych. Będzie to możliwe dzięki stworzeniu przejrzystych ram określających, jakie informacje mogą być przedmiotem wymiany, kto może brać udział w takiej wymianie i na jakich warunkach ma się ona odbywać.
7. Niemniej jednak ustanowienie scentralizowanego systemu elektronicznego stwarza również pewne zagrożenia. Jednym z nich jest zwłaszcza fakt, że więcej danych mogłoby być udostępnianych w zakresie szerszym niż to absolutnie konieczne do celów skutecznej współpracy oraz że dane te — w tym dane potencjalnie nieaktualne i niecisłe — mogłyby pozostawać w systemie elektronicznym dłużej niż to konieczne. Również bezpieczeństwo bazy danych dostępnej w 27 państwach członkowskich jest kwestią delikatnej natury, ponieważ poziom bezpieczeństwa systemu zależy od poziomu bezpieczeństwa jego najsłabszego ogniwa.
8. Z tego też powodu niezwykle ważne jest, by kwestie ochrony danych zostały ujęte w prawnie wiążącym akcie wspólnotowym w sposób możliwie wyczerpujący i jednoznaczny.

Wyraźne ograniczenie zakresu zastosowania systemu IMI

9. EIOD przyjmuje z zadowoleniem wyraźne określenie i ograniczenie przez Komisję zakresu zastosowania systemu IMI w załączniku, w którym wymieniono stosowne akty wspólnotowe, na podstawie których można dokonywać wymiany informacji. Obecnie figurują w nim jedynie dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych i dyrektywa usługowa; przewiduje się jednak, że w przyszłości zakres zastosowania systemu IMI zostanie rozszerzony. Wraz z przyjęciem nowych przepisów regulujących wymianę informacji w ramach systemu IMI załącznik zostanie uaktualniony. EIOD przyjmuje z zadowoleniem ten tryb postępowania, ponieważ (i) w wyraźny sposób wyznacza on zakres zastosowania systemu IMI oraz (ii) zapewnia przejrzystość, a równocześnie (iii) pozostawia elastyczność, w przypadku

gdyby system IMI miał być wykorzystywany do celów dodatkowej wymiany informacji w przyszłości. Gwarantuje on również, że nie będzie możliwa żadna wymiana informacji za pośrednictwem systemu IMI jeśli (i) nie zostanie określona stosowna podstawa prawna w konkretnym prawodawstwie dotyczącym rynku wewnętrznego umożliwiająca wymianę informacji lub upoważniająca do niej oraz (ii) w załączniku do decyzji w sprawie systemu IMI nie znajdzie się odniesienie do tej postawy prawnej.

Główne zastrzeżenia związane z decyzją w sprawie systemu IMI

10. EIOD nie jest jednak zadowolony z (i) wyboru podstawy prawnej decyzji w sprawie systemu IMI; wybór ten zaskutkowało oparcie decyzji w sprawie systemu IMI na niepewnych podstawach prawnych (zob. sekcja 2 niniejszej opinii) oraz z (ii) faktu, że w dokumencie nie ujęto niektórych niezbędnych przepisów szczegółowo regulujących kwestie ochrony danych w ramach systemu IMI (zob. sekcja 3 niniejszej opinii).
11. Niestety rozwiązanie przyjęte przez Komisję oznacza w praktyce, że wbrew oczekiwaniom EIOD i GR29 decyzja w sprawie systemu IMI nie reguluje obecnie w sposób kompleksowy wszelkich ważniejszych kwestii ochrony danych związanych z funkcjonowaniem systemu IMI, w tym, co szczególnie istotne, sposobu podziału między wspólnych administratorów danych obowiązków dotyczących powiadamiania oraz sposobu zagwarantowania przez nich osobom, których dane dotyczą, praw dostępu ani szczegółowych, praktycznych kwestii proporcjonalności. EIOD wyraża również ubolewanie, że nie ustanowiono wobec Komisji żadnego konkretnego wymogu dotyczącego publikacji wcześniej ustalonych zapytań i pól danych na jej stronie internetowej, co zwiększyłoby przejrzystość i pewność prawa.

2. PODSTAWA PRAWNA DECYZJI W SPRAWIE SYSTEMU IMI

Decyzja w sprawie IDABC

12. Podstawą prawną decyzji w sprawie systemu IMI, jak określono w niej samej, jest decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (zwaną dalej „decyzją w sprawie IDABC”) (1), w szczególności jej art. 4.
13. Sama decyzja w sprawie IDABC jest instrumentem podlegającym tytułowi XV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (tzw. „Traktatu WE”): Sieci transeuropejskie. Artykuł 154 Traktatu WE stanowi, że Wspólnota przyczynia się do ustanowienia i rozwoju sieci transeuropejskich w infrastrukturach transportu, telekomunikacji i energetyki. Takie działanie zmierza do sprzyjania wzajemnym połączeniom oraz interoperacyjności sieci krajowych, jak również dostępowi do tych sieci. W artykule 155 wymienione zostały środki, które Wspólnota może przyjąć w tym zakresie. Są nimi: (i) wytyczne, (ii) każdy środek, który może się okazać niezbędny do zapewnienia współdziałania między sieciami, w szczególności w dziedzinie normalizacji technicznej, (iii) wspieranie projektów. Decyzja w sprawie IDABC jest oparta na art. 156 ust. 1, w którym jest mowa o procedurze przyjęcia.

(1) Dz.U. L 144 z 30.4.2004; sprostowanie w Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25.

14. Artykuł 4 decyzji w sprawie IDABC mówi między innymi, że Wspólnota wdraża projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania. Projekty te muszą być włączone do kroczącego programu prac, a wdrożenie musi być zgodne z zasadami art. 6 i 7 decyzji w sprawie IDABC. Zasady te głównie zachęcają do szerokiego udziału, przewidują solidną i bezstronną procedurę i zapewniają normalizację techniczną. Ich celem jest również zapewnienie wiarygodności ekonomicznej projektów i ich wykonalności.

Dyrektywa usługowa i dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych

15. Jak wyjaśniono wcześniej w początkowym okresie system wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego będzie używany do celów wymiany danych osobowych w związku z dwoma dyrektywami:

- dyrektywą usługową oraz
- dyrektywą o kwalifikacjach zawodowych.

16. Art. 34 ust. 1 dyrektywy usługowej przewiduje konkretną podstawę prawną dla ustanowienia elektronicznego systemu wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, jako dodatkowego środka służącego celom dyrektywy. Zgodnie z brzmieniem art. 34 ust.: „Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia elektroniczny system wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, z uwzględnieniem istniejących systemów informacyjnych”.

17. Dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych nie przewiduje konkretnego elektronicznego systemu wymiany informacji, ale na mocy kilku przepisów określa wyraźne wymagania dotyczące wymiany informacji. Stosowne przepisy nakazujące wymianę informacji obejmują art. 56 dyrektywy, który wymaga od właściwych organów państw członkowskich, aby ściśle ze sobą współpracowały i wzajemnie się wspierały w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy. Drugi akapit artykułu 56 stanowi, że niektóre informacje szczególnie chronione są przetwarzane przy poszanowaniu przepisów dotyczących ochrony danych. Co więcej, art. 8 stanowi również szczegółowo, że właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą wezwać właściwe organy państwa członkowskiego siedziby do przedstawienia informacji potwierdzających, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo zgodnie z prawem, że wykonywał zawód w sposób należyty, jak również, że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem działalności zawodowej. Wreszcie art. 50 ust. 2 stanowi, że w przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do właściwych organów innego państwa członkowskiego o potwierdzenie autentyczności świadectw i dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji i odbycie kształcenia.

Konieczność zastosowania właściwej podstawy prawnej do przepisów dotyczących ochrony danych

18. Ochrona danych osobowych jest uznawana za prawo podstawowe w art. 8 karty praw podstawowych Unii w orzecznictwie opartym na art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka (zwanej dalej „EKPC”).

19. Zgodnie z jej art. 1 decyzja w sprawie systemu IMI określa funkcje, prawa i obowiązki uczestników systemu IMI oraz

użytkowników systemu IMI w odniesieniu do wymogów ochrony danych. Na podstawie 7. motywu EIOD wnioskuje, że decyzja w sprawie systemu IMI ma być specyfikacją ogólnych wspólnotowych ram ochrony danych na mocy dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Decyzja zajmuje się konkretnie definicją administratorów danych i ich obowiązków, okresami zatrzymywania danych i prawami osób, których dotyczą dane. Decyzja w sprawie systemu IMI zajmuje się więc ograniczeniami/specyfikacjami praw podstawowych i ma na celu określenie podmiotowych praw obywateli.

20. Na podstawie orzecznictwa na mocy EKPC prawny status przepisów ograniczających prawa podstawowe nie powinien budzić wątpliwości. Zgodnie z Traktatem WE przepisy te muszą być zawarte w instrumencie prawnym, na który można się powołać przed sądem. W przeciwnym razie skutkowałoby to niepewnością prawa dla osoby, której dotyczą dane, ponieważ nie mogłaby ona polegać na możliwości powołania się na te przepisy przed sądem.

21. Kwestia pewności prawa jest nawet donośniejsza, ponieważ na mocy systemu ustanowionego w Traktacie WE to głównie sędziowie krajowi będą decydować, jaką wagę należy przywiązać do decyzji w sprawie systemu IMI. Może to prowadzić do różnych rezultatów w różnych państwach członkowskich, a nawet w ramach jednego państwa członkowskiego. Taka niepewność prawa jest niedopuszczalna.

22. Brak (pewności co do) środka prawnego byłby w każdym razie sprzeczny z art. 6 EKPC, w którym ustanowiono prawo do rzetelnego procesu oraz z orzecznictwem dotyczącym tego artykułu. W takiej sytuacji Wspólnota nie wypełniłaby swoich zobowiązań wynikających z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (tzw. „TUE”), który wymaga od Unii poszanowania praw podstawowych gwarantowanych w EKPC.

Niedoskonałości wybranej podstawy prawnej

23. EIOD jest poważnie zaniepokojony, że wybierając art. 4 decyzji w sprawie IDABC jako podstawę prawną przedmiotowej decyzji, autorzy decyzji Komisji mogli nie spełnić wymogu pewności prawa opisanego powyżej. EIOD wymienia poniżej pewne elementy, które mogą budzić wątpliwości dotyczące stosowności wyboru podstawy prawnej, na której oparto decyzję w sprawie systemu IMI:

— Ramy prawne określone w tytule XV Traktatu o WE — Sieci transeuropejskie. Dzięki powyższym ramom prawnym Wspólnota Europejska może przyczynić się do ustanowienia tych sieci, aby umożliwić obywatelom Europy czerpanie korzyści z transportu, telekomunikacji i energetyki, które będą lepsze, bezpieczniejsze i tańsze⁽¹⁾. Nie jest jasne, czy ramy te obejmują również sieci między organami publicznymi potrzebne do wprowadzenia w życie aktów prawodawczych, tak jak w przypadku systemu IMI.

— Środki przewidziane w tytule XV Traktatu WE (art. 155). Jak wspomniano powyżej, należą do nich: (i) wytyczne, (ii) każdy środek, który może się okazać niezbędny do zapewnienia współdziałania między sieciami, w szczególności w dziedzinie normalizacji technicznej, (iii) oraz wspieranie projektów. Pomimo że artykuł ten nie jest całkiem jasny — „każdy środek”

⁽¹⁾ Zob. Białą księgę Komisji w sprawie wzrostu, konkurencyjności i zatrudnienia, COM/93/700 wersja ostateczna.

może znaczyć cokolwiek — lista możliwych środków sugeruje, że cele tytułu XV będą osiągnane głównie za pomocą środków nielegislacyjnych. EIOD podkreśla, że w tym kontekście sformułowanie „każdy środek” odnosi się zwłaszcza do normalizacji technicznej.

- Artykuł 4 decyzji w sprawie IDABC ma na celu wdrażanie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania wyszczególnionych w krocącym programie prac. System IMI został ustanowiony i sfinansowany na podstawie tego programu prac. EIOD nie jest jednak przekonany, że art. 4 może zostać uznany za podstawę prawną przepisów dotyczących ochrony danych, które będą wiążące dla uczestników systemu IMI i będą gwarantowały podmiotowe prawa obywateli.
- W artykułach 6 i 7 decyzji w sprawie IDABC — o których mowa w art. 4 — określono zasady wdrażania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Zasady te dotyczą udziału, procedury i normalizacji technicznej, a także wiarygodności ekonomicznej i wykonalności projektów. Nie mają one nic wspólnego z zasadami ochrony danych, ani z innymi porównywalnymi zasadami obowiązującymi w prawie publicznym.
- Procedura przewidziana w decyzji w sprawie IDABC: zgodnie z 30. motywem decyzji środki wykonawcze należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾. Wymaga to zaangażowania komitetu powołanego na podstawie procedury komitetowej, w którego pracach brałoby udział przedstawiciele państw członkowskich. W motywach decyzji w sprawie systemu IMI brak jest jakiegokolwiek odniesienia do zaangażowania takiego komitetu. Zgodnie z naszą wiedzą komitet taki nie został zaangażowany.
- Inną charakterystyczną kwestią jest fakt, że decyzja w sprawie systemu IMI jest skierowana do państw członkowskich. Z tego względu i pomimo obecnych w decyzji w sprawie systemu IMI odniesień do rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i określenia Komisji w art. 6 jako użytkownika systemu IMI, decyzja w sprawie systemu IMI nie może dotyczyć przetwarzania danych osobowych przez samą Komisję.

Możliwe sposoby zaradzenia niedoskonałościom wybranej podstawy prawnej

24. Z powodów wymienionych powyżej decyzja w sprawie systemu IMI potrzebuje solidnej podstawy prawnej. Istnieją poważne wątpliwości co do tego, czy podstawa prawna decyzji w sprawie systemu IMI spełnia wymóg pewności prawa. EIOD zaleca Komisji, aby ponownie rozważyła kwestię wyboru podstawy prawnej i poszukała sposobów zaradzenia niedoskonałościom wybranej podstawy prawnej, co potencjalnie mogłoby doprowadzić do zastąpienia decyzji w sprawie systemu IMI instrumentem prawnym spełniającym wymóg pewności prawa.
25. W tym kontekście najstosowniejszym rozwiązaniem mogłoby być ewentualne przyjęcie przez Radę i Parlament Europejski osobnego instrumentu prawnego dotyczącego systemu IMI, podobnego do systemu informacyjnego Schengen, wizowego systemu informacyjnego i innych informatycznych baz danych o szerokim zakresie zastosowania.

26. EIOD sugeruje przeanalizowanie tej możliwości. W tym osobnym instrumencie prawnym można określić funkcje, prawa i obowiązki uczestników systemu IMI oraz jego użytkowników w odniesieniu do wymogów ochrony danych (przedmiot decyzji w sprawie systemu IMI), a także inne wymogi dotyczące ustanowienia i funkcjonowania systemu IMI.
27. Alternatywą mogłoby być wybranie podstawy prawnej spośród różnych instrumentów dotyczących rynku wewnętrznego. Zważywszy na fakt, że decyzja w sprawie systemu IMI ma zastosowanie do wymiany danych osobowych w kontekście dyrektywy usługowej, należy dokładniej przeanalizować, czy sama dyrektywa — a zwłaszcza jej art. 34 — mogłaby stanowić konieczną postawę prawną. Zważywszy na fakt, że decyzja w sprawie systemu IMI ma zastosowanie do wymiany danych osobowych w kontekście dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, skuteczne mogłoby się okazać podobne podejście: konkretna i przejrzysta podstawa prawna mogłaby powstać również dzięki zmianie samej dyrektywy.
28. Jeśli chodzi o dalsze prawodawstwo dotyczące rynku wewnętrznego, które może w przyszłości wymagać wymiany informacji między właściwymi organami w państwach członkowskich, to za każdym razem można dla takiego nowego aktu przyjmować specjalną postawę prawną.

3. UWAGI DOTYCZĄCE TREŚCI DECYZJI W SPRAWIE SYSTEMU IMI

29. W tej sekcji opinii EIOD omawia przepisy regulujące te aspekty systemu IMI, które dotyczą ochrony danych i są zawarte w decyzji w sprawie systemu IMI. Sugestie EIOD mogłyby zostać uwzględnione w nowym instrumencie prawnym zastępującym decyzję w sprawie systemu IMI, o którym była mowa powyżej. Gdyby jednak taki nowy instrument miał nie powstać, sugestie EIOD mogłyby zostać uwzględnione w samej decyzji w sprawie systemu IMI, po dokonaniu w niej zmian.
30. Poza tym, niektóre z tych sugestii mogą być już teraz zastosowane w praktyce przez uczestników systemu IMI i nie wymaga to zmiany decyzji. EIOD oczekuje, że Komisja uwzględni — przynajmniej na poziomie operacyjnym — zalecenia przedstawione w niniejszej opinii, w zakresie w jakim odnoszą się one do działań Komisji jako uczestnika systemu IMI, i podlegają tym samym nadzorowi EIOD.

Artykuł 2 — Wcześniej ustalone pola danych: przejrzystość i proporcjonalność

31. EIOD przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja opublikowała na stronie internetowej systemu IMI pierwszy zestaw wcześniej ustalonych zapytań i innych pól danych. Odnoszą się one do wymiany informacji na mocy dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych.
32. Aby uczynić tę dobrą praktykę wyraźnym obowiązkiem Komisji i zapewnić w ten sposób przejrzystość i ją udoskonalić, EIOD zaleca, aby instrument prawny dotyczący systemu IMI nakładał na Komisję obowiązek publikowania na stronie internetowej systemu IMI wcześniej ustalonych zapytań i innych pól danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 Z 29.12.2006, s. 23.

33. W odniesieniu do proporcjonalności, instrument prawny dotyczący systemu IMI powinien określać, że wcześniej ustalone zapytania i inne pola danych muszą być adekwatne, istotne i nie mogą dotyczyć przesadnej liczby informacji. Dodatkowo EIOD przekazuje dwa szczegółowe zalecenia dotyczące proporcjonalności:

- Wyraźne wskazanie, że system IMI nie jest przeznaczony do prowadzenia rutynowych kontroli środowiskowych migrujących pracowników i dostawców usług, ale może być wykorzystany w przypadkach gdy pozwalają na to właściwe przepisy i gdy istnieją uzasadnione wątpliwości (i) co do prawdziwości informacji dostarczonych właściwemu organowi w przyjmującym państwie członkowskim przez migrującego dostawcę usług lub (ii) co do jego kwalifikowalności do prowadzenia przedsiębiorstwa lub do wykonywania swojego zawodu w przyjmującym państwie członkowskim.
- W celu ograniczenia do minimum niepotrzebnego przekazywania szczególnie chronionych a nie zawsze istotnych danych, nieodzowny jest przepis stanowiący, że w przypadku gdy przekazanie informacji o uprzedniej karalności nie jest rzeczywiście niezbędne, wcześniej ustalone zapytania i odpowiedzi na interfejsie systemu IMI nie powinny zawierać zapytania o uprzednią karalność i powinny być sformułowane inaczej, tak aby ograniczyć do minimum wymianę danych szczególnie chronionych. Na przykład właściwemu organowi państwa przyjmującego może wystarczyć wiedza o tym, że migrujący prawnik figuruje w rejestrze prawników i ma dobrą reputację w stowarzyszeniu zawodowym swojego państwa pochodzenia, a nie musi on wiedzieć, czy ów prawnik ma na koncie wykroczenie na mocy kodeksu drogowego, jeśli taka okoliczność nie uniemożliwia pracy w zawodzie prawnika w jego państwie pochodzenia.

Artykuł 3 ust. 2 — Wspólne sprawowanie obowiązków administratora danych i ich podział

34. Podział obowiązków w art. 3 decyzji w sprawie systemu IMI jest niejasny i niejednoznaczny. EIOD przyjmuje do wiadomości, że dokładne opisanie w decyzji w sprawie systemu IMI każdej operacji przetwarzania danych i przypisanie związanych z nią obowiązków Komisji lub konkretnemu właściwemu organowi w danym państwie członkowskim może być niewykonalne. Niemniej jednak w decyzji w sprawie systemu IMI należało zawrzeć pewne wytyczne, przynajmniej w odniesieniu do najważniejszych obowiązków administratora danych związanych z ochroną danych.

35. W szczególności EIOD zaleca, aby instrument prawny dotyczący systemu IMI określał, że:

- każdy właściwy organ i koordynator systemu IMI jest administratorem danych w odniesieniu do własnych działań przetwarzania danych jako użytkownika systemu;
- Komisja nie jest użytkownikiem lecz operatorem systemu i jest odpowiedzialna przede wszystkim za techniczne działanie, konserwację i zapewnienie kompleksowego bezpieczeństwa systemu; oraz że
- uczestnicy systemu IMI mają wspólne obowiązki dotyczące powiadamiania, udzielania prawa dostępu, sprze-

ciwi i poprawiania danych w sposób określony w (nowych) akapitach; obowiązki te omówiono w punktach poniżej.

Powiadamianie osób, których dotyczą dane

36. EIOD zaleca włączenie do instrumentu prawnego dotyczącego systemu IMI nowego artykułu, na mocy którego obowiązki powiadamiania rozkładałyby się na wspólnych administratorów danych przy zastosowaniu podejścia „warstwowego”. Tekst powinien stanowić, co następuje:

- Po pierwsze, Komisja na swojej stronie poświęconej systemowi IMI powinna umieścić wyczerpującą informację o polityce prywatności zawierającą wszystkie elementy wymagane na mocy art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, napisaną zrozumiałym i prostym językiem. EIOD zaleca, aby informacja ta dotyczyła nie tylko operacji ograniczonego przetwarzania dokonywanych przez Komisję względem danych, do których ma ona dostęp (dane osobowe użytkowników systemu IMI), ale również zawierała ogólne wiadomości dotyczące wymiany informacji między właściwymi organami w poszczególnych państwach członkowskich, co jest celem tej bazy danych.
- Po drugie, każdy właściwy organ powinien dodatkowo umieścić informację o polityce prywatności na własnej stronie internetowej. Informacja o polityce prywatności powinna zawierać odniesienie i link do informacji o polityce prywatności Komisji oraz dodatkowe szczegóły obowiązujące dla danego organu właściwego lub danego państwa członkowskiego. W informacjach tych musi być mowa na przykład o właściwych dla danego państwa ograniczeniach praw dostępu lub udzielania informacji. Powiadomianie może być koordynowane przez jedno biuro łącznikowe obsługujące właściwe organy danego państwa.
- Po trzecie, najpóźniej w momencie przesyłania danych osobowych i o ile nie ma zastosowania żadne ograniczenie, należy powiadomić również bezpośrednio osoby, których dotyczą dane, w sposób inny niż opisana wcześniej informacja o polityce prywatności umieszczona na stronie internetowej. We wszelkiej korespondencji wymienianej przez organy właściwe z osobami, których dotyczą dane (zazwyczaj migrującymi dostawcami usług lub pracownikami), zalecane byłoby podanie krótkiego odniesienia do systemu IMI oraz linka do stosownych informacji o polityce prywatności w Internecie.

Prawa dostępu, sprzeciwu i poprawiania danych

37. EIOD zaleca również włączenie nowego artykułu w celu:

- określenia, do kogo osoby, których dotyczą dane, powinny kierować wnioski dotyczące dostępu, sprzeciwu lub poprawiania danych;
- określenia, który organ właściwy będzie kompetentny do podejmowania decyzji w sprawie tych wniosków; oraz
- ustanowienia procedury na wypadek skierowania przez osoby, których dotyczą dane, wniosku do uczestnika systemu IMI, który nie jest kompetentny do podejmowania decyzji w sprawie tych wniosków.

38. Ponadto należy sprecyzować, że Komisja może udzielić dostępu jedynie do danych, do których ona sama ma uprawniony dostęp. Z tego względu Komisja nie będzie zobowiązana do udzielania dostępu do informacji wymienianych między organami właściwymi. Gdyby jednak osoba, której dotyczą dane, zwróciła się do Komisji z takim wnioskiem, Komisja musi skierować ją bez zbędnej zwłoki do organów, które mają dostęp do żądanych informacji i stosownie poinstruować tę osobę.

Artykuł 4 — Przechowywanie danych osobowych osób, których dotyczy wymiana informacji

39. Artykuł 4 ust. 1 decyzji w sprawie systemu IMI ustala długość okresu przechowywania danych na sześć miesięcy od „formalnego zakończenia” wymiany informacji.

40. EIOD rozumie, że właściwe organy mogą w odniesieniu do przechowywania danych potrzebować pewnej dozy elastyczności, co jest spowodowane faktem, że po początkowym pytaniu i odpowiedzi mogą nastąpić dalsze — zadawane przez właściwe organy — pytania dotyczące tej samej sprawy. Istotnie, podczas sporządzania opinii GR29 Komisja wyjaśniła, że procedury administracyjne, które mogą wymagać wymiany informacji, zazwyczaj zostają zakończone w ciągu kilku miesięcy, a sześciomiesięczny okres przechowywania danych został przewidziany, aby pozostawić margines bezpieczeństwa na wypadek niespodziewanych opóźnień.

41. Mając na uwadze powyższe i w oparciu o wyjaśnienia Komisji, EIOD poddaje w wątpliwość, czy przechowywanie danych w systemie IMI przez kolejne sześć miesięcy po formalnym zakończeniu wymiany informacji jest uzasadnione. Z tego względu EIOD zaleca, aby bieg sześciomiesięcznego okresu, po którym ma nastąpić automatyczne usunięcie danych, zaczynał się w dniu, w którym organ występujący z wnioskiem po raz pierwszy kontaktuje się ze swoim odpowiednikiem w sprawie danej wymiany informacji. W rzeczywistości lepszym rozwiązaniem byłoby ustalenie różnych terminów automatycznego usuwania danych w zależności od rodzajów wymienianych informacji (przy czym terminy te upływałyby zawsze licząc od rozpoczęcia procedury wymiany). Na przykład, o ile sześciomiesięczny okres przechowywania danych może być odpowiedni do celów wymiany informacji na mocy dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, niekoniecznie musi on być odpowiedni do celów wymiany innych informacji na mocy przysługującego prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego.

42. EIOD dodaje również, że w przypadku gdyby jego zalecenia miały nie zostać uwzględnione, należałoby przynajmniej wyjaśnić, jak należy rozumieć „formalne zakończenie” wymiany informacji. Należy zwłaszcza zagwarantować, aby żadne dane nie mogły pozostawać w bazie danych dłużej niż to niezbędne jedynie dlatego, że właściwemu organowi nie udało się „zakończyć sprawy”.

43. Co więcej, EIOD zaleca, aby w art. 4 akapit 2 odwrócić logikę usuwania i przechowywania. Komisja powinna uwzględnić wnioski o usunięcie danych w ciągu 10 dni

roboczych w każdym wypadku, niezależnie od tego, czy inny organ właściwy biorący udział w wymianie informacji chciałby zachować informacje w systemie IMI czy też nie. Należy jednak przewidzieć automatyczny mechanizm powiadamiania tego właściwego organu, aby nie utracił danych i mógł, gdyby sobie tego życzył, ściągnąć lub wydrukować określone informacje i przechowywać je do własnych celów poza systemem IMI zgodnie z własnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych. Termin 10 dni wydaje się racjonalny zarówno jako minimalna jak i maksymalna granica. Komisja powinna być w stanie usunąć informacje przed upływem dziesięciu dni, jedynie w przypadku gdy obydwa organy potwierdziłyby, że sobie tego życzą.

Środki bezpieczeństwa

44. EIOD zaleca także, aby określono, że środki bezpieczeństwa, niezależnie od tego, czy będą podejmowane przez Komisję czy przez właściwe organy, powinny być zgodne z najlepszymi wzorcami w państwach członkowskich.

Wspólny nadzór

45. Zważywszy na fakt, że wymiana informacji w ramach systemu IMI podlega różnym krajowym przepisom dotyczącym ochrony danych i nadzorowi różnych krajowych organów ochrony danych (oprócz mającego zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i nadzorczej roli EIOD w odniesieniu do niektórych aspektów operacji przetwarzania), EIOD zaleca, aby instrument prawny dotyczący systemu IMI zawierał również przejrzyste przepisy ułatwiające sprawowanie przez różne zaangażowane organy ochrony danych wspólnego nadzoru nad tym systemem. Wspólny nadzór mógłby zostać wzorowany na przepisach instrumentów prawnych związanych z utworzeniem, funkcjonowaniem i wykorzystywaniem systemu informacji Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹⁾.

4. WNIOSKI

46. EIOD popiera cele Komisji zakładające ustanowienie elektronicznego systemu wymiany informacji i stworzenie przepisów, którym podlegać będą kwestie ochrony danych związane z funkcjonowaniem tego systemu.

47. Z powodów wymienionych powyżej decyzja w sprawie systemu IMI potrzebuje solidnej podstawy prawnej. EIOD zaleca Komisji, aby ponownie rozważyła kwestię wyboru podstawy prawnej i poszukała sposobów zaradzenia niedoskonałościom wybranej podstawy prawnej, co mogłoby skutkować zastąpieniem decyzji w sprawie systemu IMI instrumentem prawnym spełniającym wymóg pewności prawa.

48. Jako ostatecznie najwłaściwsze rozwiązanie EIOD sugeruje przeanalizowanie ewentualnego przyjęcia na szczęblu Rady i Parlamentu Europejskiego osobnego instrumentu prawnego dotyczącego systemu IMI, podobnego do systemu informacyjnego Schengen, wizowego systemu informacyjnego i innych informatycznych baz danych o szerokim zakresie zastosowania.

⁽¹⁾ Zob. art. 44–46 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4 i art. 60–62 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

49. Ewentualnie można byłoby przeanalizować, czy koniecznej podstawy prawnej nie mogłyby stanowić art. 34 dyrektywy usługowej i podobne przepisy jeszcze czekające na przyjęcie w innych dziedzinach prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego.
50. Dodatkowo w opinii zawarto pewne sugestie dotyczące włączenia do nowego instrumentu prawnego zastępującego — co zaproponowano powyżej — decyzję w sprawie systemu IMI przepisów regulujących kwestie ochrony danych w ramach tego systemu lub, w przypadku gdyby taki nowy instrument miał nie powstać, przepisy te mogłyby zostać uwzględnione w samej decyzji w sprawie systemu IMI, po dokonaniu w niej zmian.
51. Wiele z tych sugestii może być stosowanych w praktyce już teraz przez uczestników systemu IMI i nie wymaga to zmiany decyzji. EIOD oczekuje, że Komisja uwzględni w możliwie szerokim zakresie — przynajmniej na poziomie operacyjnym — zalecenia przedstawione w niniejszej opinii odnoszące się do działań Komisji jako uczestnika systemu IMI.
52. Zalecenia te odnoszą się do przejrzystości i proporcjonalności, wspólnego sprawowania obowiązków administratora danych i podziału obowiązków, powiadamiania osób, których dotyczą dane, praw dostępu, sprzeciwu i poprawiania danych, przechowywania danych, środków bezpieczeństwa i wspólnego nadzoru.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 2008 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Komunikat Komisji — Zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego

(2008/C 270/02)

1. WPROWADZENIE

(1) Ogólnoświatowy kryzys finansowy nasilił się znacząco, uderzając z dużą mocą w sektor bankowy UE. Oprócz specyficznych problemów związanych w szczególności z amerykańskim rynkiem kredytów hipotecznych oraz aktywami zabezpieczonymi hipotecznie lub ze stratami spowodowanymi przez zbyt ryzykowne strategie poszczególnych banków, w mijających tygodniach doszło jeszcze do powszechnego zachwiania zaufania w sektorze bankowym. Wszeghogarniająca niepewność co do ryzyka kredytowego poszczególnych instytucji finansowych doprowadziła do zamarcia rynku pożyczek międzybankowych, co z kolei sprawiło, że ogół instytucji finansowych miał coraz większe problemy z dostępem do płynności.

(2) Bieżąca sytuacja zagraża bytowi indywidualnych instytucji finansowych borykających się z problemami wynikającymi z ich konkretnego modelu biznesowego lub praktyk biznesowych, których słabości uwidoczniły się i pogłębiły wskutek kryzysu na rynkach finansowych. Jeżeli instytucje te mają być uratowane przed likwidacją i ma im być przywrócona długoterminowa rentowność, konieczna będzie szeroko zakrojona restrukturyzacja ich działalności. W obecnych okolicznościach kryzys dotyka również zasadniczo zdrowe instytucje finansowe, których trudności wynikają wyłącznie z ogólnych warunków rynkowych, powodujących bardzo ograniczony dostęp do płynności. Do zapewnienia długoterminowej rentowności tym instytucjom może wystarczyć bardziej ograniczona restrukturyzacja. W każdym jednak przypadku, środki podejmowane przez państwa członkowskie dla wsparcia (niektórych) instytucji działających na ich krajowym rynku finansowym mogą oznaczać ich uprzywilejowanie, ze szkodą dla innych instytucji działających na terytorium tego państwa lub w innych państwach członkowskich.

(3) Rada ds. Gospodarczych i Finansowych („ECOFIN”) zebrana w dniu 7 października 2008 r. przyjęła konkluzje, w których zobowiązała się do podjęcia wszelkich środków

potrzebnych do poprawy kondycji i stabilności systemu finansowego, aby przywrócić zaufanie do sektora finansowego i jego właściwe funkcjonowanie. Uznano, że jednym ze środków, mających chronić interesy deponentów i stabilność systemu finansowego, jest dokapitalizowanie znajdujących się w trudnej sytuacji instytucji finansowych, istotnych dla funkcjonowania tego systemu. Uzgodniono także, że chociaż decyzje o interwencji publicznej muszą być podejmowane na szczeblu krajowym, musi się to odbywać w skoordynowanych ramach i w oparciu o szereg wspólnych zasad UE ⁽¹⁾. Komisja obiecała przy tej okazji wydać w krótkim czasie wytyczne określające szerokie ramy, w których możliwa będzie szybka ocena zgodności programów gwarancji i dokapitalizowania oraz przypadków zastosowania takich programów z zasadami pomocy państwa.

(4) Biorąc pod uwagę skalę kryzysu, który obecnie zagraża już także zasadniczo zdrowym bankom, wysoki stopień integracji i współzależności europejskich rynków finansowych, jak również drastyczne konsekwencje ewentualnego upadku instytucji finansowych istotnych dla funkcjonowania całego systemu finansowego i dalszego pogłębienia kryzysu, Komisja zdaje sobie sprawę, że państwa członkowskie mogą uznać za potrzebne przyjęcie właściwych

⁽¹⁾ W konkluzjach Rady ECOFIN-u wyszczególniono następujące zasady:

- interwencja powinna nastąpić we właściwym czasie, a wsparcie powinno zasadniczo mieć charakter tymczasowy,
- państwa członkowskie będą mieć na uwadze interesy podatników,
- obecni akcjonariusze powinni ponosić stosowne konsekwencje interwencji,
- rząd powinien mieć możliwość wprowadzenia zmiany w kierownictwie,
- kierownictwo nie powinno zachowywać nienależnych korzyści — rządy mogą mieć między innymi uprawnienia do wpływania na wysokość wynagrodzeń,
- należy chronić uzasadnione interesy konkurencyjnych instytucji, w szczególności przez zasady pomocy państwa,
- należy unikać negatywnych skutków związanych ze współzależnością gospodarek.

środków dla zabezpieczenia stabilności systemu finansowego. Ze względu na szczególny charakter bieżących problemów w sektorze finansowym może zająć konieczność, by zakres takich środków wykraczał poza działania służące stabilizacji indywidualnych instytucji finansowych i obejmował programy o charakterze ogólnym.

- (5) Chociaż konieczne jest należyte uwzględnienie obecnych uwarunkowań przy stosowaniu zasad pomocy państwa do środków przedsięwziętych w celu przeciwdziałania kryzysowi na rynkach finansowych, Komisja musi zadbać o to, by takie środki nie powodowały niepotrzebnych zakłóceń konkurencji między instytucjami finansowymi działającymi na rynku lub negatywnych skutków ubocznych dla pozostałych państw członkowskich. Niniejszy komunikat ma dostarczyć wskazówek na temat kryteriów właściwych do oceny zgodności z Traktatem ogólnych programów jak również indywidualnych przypadków zastosowania takich programów oraz doraźnych przypadków, mających istotne znaczenie dla funkcjonowania systemu. Komisja będzie oceniać środki podejmowane przez państwa członkowskie w świetle tych kryteriów z szybkością potrzebną do zagwarantowania pewności prawnej i przywrócenia zaufania na rynkach finansowych.

2. ZASADY OGÓLNE

- (6) Pomoc państwa dla indywidualnych przedsiębiorstw borykających się z trudnościami oceniana jest normalnie na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu oraz Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁾ (zwanych dalej „wytycznymi”), które jasno przedstawiają interpretację art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu przez Komisję odnośnie tego rodzaju pomocy. Wytyczne te mają zastosowanie powszechne, przy czym przewidziano określone szczególne kryteria dla sektora finansowego.
- (7) Oprócz tego, zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu, Komisja może zezwolić na pomoc państwa „mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego”.
- (8) Komisja potwierdza, że zgodnie z orzecznictwem oraz własną praktyką decyzyjną⁽²⁾, art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu wymaga rygorystycznej wykładni pojęcia „poważnego zaburzenia w gospodarce państwa członkowskiego”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ Zob. w szczególności połączone sprawy T-132/96 oraz T-143/96 Freistaat Sachsen i Volkswagen AG przeciwko Komisji [1999] Rec. II-3663, pkt 167. Potwierdzone w decyzji Komisji 98/490/WE w sprawie C 47/1996, *Crédit Lyonnais* (Dz.U. L 221 z 8.8. 1998, s. 28) pkt 10.1, decyzji Komisji 2005/345/WE w sprawie C 28/2002 *Bankgesellschaft Berlin* (Dz.U. L 116 z 4.5.2005, s. 1) pkt 153 i następnym oraz decyzji Komisji 2008/263/WE w sprawie C50/2006 *BAWAG* (OJ L 83 z 26.3.2008, s. 7), pkt 166. Zob. decyzję Komisji w sprawie NN 70/07, *Northern Rock* (Dz.U. C 43 z 16.2.2008, s. 1), decyzję Komisji w sprawie NN 25/08, *pomoc na ratowanie WestLB* (Dz.U. C 189 z 26.7.2008, s. 3), decyzję Komisji z dnia 4 czerwca 2008 w sprawie C9/2008 *SachsenLB*, dotychczas nieopublikowaną.

- (9) Biorąc pod uwagę bardzo poważne rozmiary obecnego kryzysu na rynku finansowym oraz jego potencjalny wpływ na ogólną gospodarkę państw członkowskich, Komisja uznaje, że w obecnych okolicznościach można wykorzystać art. 87 ust. 3 lit. b) jako podstawę prawną dla środków pomocowych podejmowanych w celu przeciwdziałania temu kryzysowi systemowemu. Dotyczy to w szczególności pomocy udzielanej w ramach ogólnego programu, dostępnego dla wielu lub wszystkich instytucji finansowych w państwie członkowskim. Jeżeli organy państw członkowskich odpowiedzialne za stabilność finansową zgłoszą Komisji, że zachodzi ryzyko takich poważnych zaburzeń, fakt ten będzie miał szczególne znaczenie dla oceny przeprowadzanej przez Komisję.
- (10) Również doraźne interwencje państw członkowskich nie są wyłączone, o ile spełniają kryteria z art. 87 ust. 3 lit. b). Zarówno w przypadku programów jak i doraźnych interwencji, ocena powinna być dokonywana zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w wytycznych, przyjętych na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, jednak ze względu na obecne okoliczności należy dopuścić możliwość zatwierdzenia środków wyjątkowych, takich jak nadzwyczajne interwencje strukturalne, środki służące ochronie praw osób trzecich (takich jak wierzyciele) oraz środki ratunkowe wykraczające poza okres 6 miesięcy.
- (11) Równocześnie należy podkreślić, że w świetle powyższych uwag trzeba przyjąć, że nie będzie można zasadniczo stosować art. 87 ust. 3 lit. b) w sytuacjach kryzysowych w innych indywidualnych sektorach, chyba że wystąpi porównywalne ryzyko, że będą one miały bezpośredni wpływ na gospodarkę państwa członkowskiego w ujęciu całościowym. W odniesieniu do sektora finansowego, na przepis ten można powoływać się wyłącznie w nadzwyczajnych okolicznościach, w których zagrożone jest funkcjonowanie rynków finansowych jako takie.
- (12) Jeżeli dochodzi do poważnego zaburzenia gospodarki państwa członkowskiego, o wyżej opisanych cechach, zastosowanie art. 87 ust. 3 lit. b) jest możliwe, ale nie na czas nieograniczony, lecz tylko tak długo, jak długo sytuacja kryzysowa uzasadnia stosowanie tego przepisu.
- (13) Wiąże się z tym konieczność, by wszystkie ogólne programy ustanowione na tej podstawie, np. w formie programu gwarancji lub dokapitalizowania, poddawane były regularnie przeglądowi a ich realizacja kończyła się gdy tylko sytuacja gospodarcza w danym państwie członkowskim na to pozwoli. Komisja zdaje sobie sprawę, że nie można w tym momencie przewidzieć, jak długo trwać będą obecne, nadzwyczajne problemy na rynkach finansowych i że dla przywrócenia zaufania konieczne może okazać się zasygnalizowanie, że środek będzie przedłużany do czasu zakończenia kryzysu, równocześnie jednak uznaje, że jednym z elementów niezbędnych do zapewnienia zgodności wszystkich ogólnych programów z Traktatem jest to, by państwa członkowskie co najmniej raz na sześć miesięcy dokonywały przeglądu takiego programu oraz składały Komisji sprawozdanie z wyników takiego przeglądu.
- (14) Komisja uważa również, że inaczej należy traktować instytucje finansowe zasadniczo zdrowe, ale pozbawione płynności wskutek obecnych, nadzwyczajnych okoliczności, a inaczej instytucje finansowe targane wewnętrznymi problemami. W pierwszym przypadku problemy z utrzymaniem się na rynku mają zasadniczo charakter zewnętrzny i

wynikają raczej z obecnej, ekstremalnej sytuacji na rynku finansowej niż z nieefektywności i obciążenia nadmiernym ryzykiem. W związku z tym zakłócenia konkurencji wynikające z realizacji programów służących wspieraniu dalszego funkcjonowania takich instytucji będą miały normalnie bardziej ograniczony zakres, wymagający mniej rozległej restrukturyzacji. Zupełnie inaczej przedstawia się kwestia instytucji finansowych należących do drugiej grupy, które poniosą przypuszczalnie szczególnie wysokie straty wynikające z nieefektywności, słabego zarządzania aktywami i pasywami lub ryzykownych strategii i które wpasowałyby się w zwyczajne ramy pomocy ratunkowej, w szczególności wymagałyby dalej idącej restrukturyzacji jak również środków wyrównawczych, aby ograniczyć zakłócenia konkurencji⁽¹⁾. We wszystkich jednak przypadkach, przy braku odpowiednich zabezpieczeń realizacja programów gwarancji i dokapitalizowania może spowodować znaczące ograniczenie konkurencji, ponieważ programy te mogłyby się wiązać z nadmiernym faworyzowaniem beneficjentów ze szkodą dla ich konkurentów, lub też pogłębić problemy z płynnością instytucji finansowych w innych państwach członkowskich.

(15) Ponadto, zgodnie z ogólnymi zasadami, na których opierają się traktatowe zasady pomocy państwa, stanowiące, że udzielona pomoc nie może wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia wyznaczonego celu tej pomocy, a zakłóceniom konkurencji należy zapobiegać lub maksymalnie je ograniczać, oraz biorąc pod uwagę obecne okoliczności, wszystkie ogólne środki pomocowe muszą być:

- ściśle ukierunkowane, aby umożliwić skuteczne osiągnięcie celu, jakim jest zaradzenie poważnemu zaburzeniu gospodarki,
- proporcjonalne do danego wyzwania i nie wykraczać poza to, co jest niezbędne do uzyskania tego efektu, oraz
- opracowane w taki sposób, by zminimalizować negatywne skutki uboczne dla konkurentów, innych sektorów i państw członkowskich.

(16) Przestrzeganie tych kryteriów, zgodnie z zasadami pomocy państwa oraz podstawowymi swobodami zapisanymi w Traktacie, w tym zasadą niedyskryminacji, jest niezbędne dla ochrony właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Podczas oceny zgodności z Traktatem niżej wyszczególnionych środków pomocy państwa, Komisja weźmie pod uwagę kryteria wymienione w dalszej części komunikatu.

3. GWARANCJE DOTYCZĄCE ZOBOWIĄZAŃ INSTYTUCJI FINANSOWYCH

(17) Na podstawie wyżej określonych zasad można sformułować następujące uwagi odnośnie do programów gwarancji zabezpieczających zobowiązania powstałe w drodze oświadczenia, przepisów lub umowy prywatnoprawnej, z zastrzeżeniem, że mają one charakter ogólny i wymagają zaadaptowania na potrzeby konkretnych okoliczności każdego indywidualnego przypadku.

⁽¹⁾ Zrozumiałe jest przy tym, że obecne zawirowania na rynkach finansowych miałyby wpływ na charakter i terminy restrukturyzacji, jaką należałoby przeprowadzić.

Kwalifikowalność do systemu gwarancji

(18) Jeżeli niektórzy gracze rynkowi nie będą mogli skorzystać z gwarancji, może dojść do poważnego zakłócenia konkurencji. Kryteria kwalifikowalności instytucji finansowych do objęcia taką gwarancją muszą być obiektywne, przy należytych uwzględnieniu ich roli we właściwym systemie bankowym oraz całej gospodarce, i nie mogą mieć charakteru dyskryminującego, aby zapobiec wystąpieniu nadmiernych zakłóceń na sąsiednich rynkach i na rynku wewnętrznym jako całości. Zgodnie z zasadą niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, programem należy objąć wszystkie instytucje mające siedzibę w danym państwie członkowskim, łącznie ze spółkami zależnymi, oraz instytucje prowadzące w tym państwie rozległą działalność.

Materiałny zakres gwarancji — rodzaje zobowiązań

(19) W obecnych, wyjątkowych okolicznościach konieczne może okazać się upewnienie osób, które zdeponowały środki w instytucjach finansowych, że nie poniosą one strat, aby ograniczyć ryzyko masowego wycofywania depozytów oraz wystąpienia niepożądanych, negatywnych skutków ubocznych tego zjawiska dla zdrowych banków. Można zatem przyjąć, że w kontekście kryzysu systemowego ogólne gwarancje chroniące depozyty detaliczne (oraz instrumenty dłużne w posiadaniu klientów detalicznych) stanowią uzasadniony element publicznych działań podejmowanych w odpowiedzi na ten kryzys.

(20) Jeżeli chodzi o gwarancje, których zakres wykracza poza depozyty detaliczne, należy, na tyle na ile jest to racjonalnie możliwe, ograniczyć wybór instrumentów dłużnych i zobowiązań objętych gwarancją, biorąc pod uwagę konkretne źródło trudności, a zakres gwarancji należy zawęzić do tego, co można uznać za konieczne, aby sprostać właściwym aspektom obecnego kryzysu finansowego, ponieważ w przeciwnym przypadku gwarancje te mogą opóźnić proces niezbędnej korekty i powodować szkodliwe ryzyko nadużycia⁽²⁾.

(21) Biorąc pod uwagę zamarcie rynku pożyczek międzybankowych wskutek zachwiania wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi, uzasadnione może okazać się także zagwarantowanie niektórych rodzajów depozytów hurtowych, a nawet krótko- i średnioterminowych instrumentów dłużnych, o ile zobowiązania te nie są już dostatecznie chronione obowiązującymi regulacjami inwestycyjnymi lub za pomocą innych środków⁽³⁾.

(22) Rozszerzenie jakichkolwiek gwarancji na dalsze rodzaje instrumentów dłużnych poza ten stosunkowo szeroki zakres wymagałoby bliższego badania pod kątem zasadności.

(23) Gwarancje te nie powinny zasadniczo obejmować długu podporządkowanego (kapitału drugiego stopnia) lub ogólnie wszystkich zobowiązań, ponieważ w takim przypadku gwarancje te zmierzałyby po prostu do ochrony interesów akcjonariuszy lub innych podmiotów inwestujących kapitał podwyższonego ryzyka. Jeżeli tego rodzaju zobowiązania zostaną objęte gwarancjami, co doprowadzi do ekspansji kapitału i działalności pożyczkowej, konieczne może okazać się wprowadzenie specjalnych ograniczeń.

⁽²⁾ Również ograniczenie kwoty dostępnej gwarancji, możliwe w stosunku do kwoty salda beneficjenta, może być elementem sprzyjającym proporcjonalności systemu w tym zakresie.

⁽³⁾ Takich jak np. zabezpieczone obligacje oraz instrumenty dłużne i depozyty zabezpieczone na obligacjach rządowych lub obligacjach zabezpieczonych.

Okres obowiązywania programu gwarancji

(24) Okres trwania i zakres przedmiotowy programu gwarancji wykraczającego poza depozyty detaliczne muszą być ograniczone do niezbędnego minimum. Zgodnie z ogólnymi zasadami nakreślonymi powyżej, biorąc pod uwagę fakt, że nie można obecnie przewidzieć jak długo trwać będą podstawowe zaburzenia w funkcjonowaniu rynków finansowych, Komisja uznaje, że elementem niezbędnym dla zapewnienia zgodności wszelkich ogólnych programów z Traktatem jest przeprowadzanie przez państwa członkowskie co sześć miesięcy przeglądu tych programów, w tym oceny zasadności ich kontynuowania oraz potencjalnych korekt stosownie do zmiany sytuacji na rynkach finansowych. Rezultaty tego przeglądu będą musiały zostać przedłożone Komisji. Jeżeli takie regularne przeglądy zostaną zagwarantowane, program może zostać zatwierdzony na okres przekraczający sześć miesięcy, mogący zasadniczo sięgnąć dwóch lat. Może on zostać następnie ponownie przedłużony, za zgodą Komisji, na tak długo jak będzie to konieczne ze względu na trwający kryzys finansowy. Jeżeli program przewiduje, że gwarancje będą zabezpieczać dane zobowiązania do daty ich wymagalności, która przypada po upływie okresu, w którym gwarantowane są uprzednie lub nowo powstałe zobowiązania, niezbędne będzie ustanowienie dodatkowych mechanizmów zabezpieczających w celu zapobieżenia nadmiernemu zakłóceniu konkurencji. Zabezpieczenia te mogą obejmować ustanowienie krótszych okresów gwarantowania uprzednich i nowo powstałych zobowiązań niż te, na które co do zasady zezwala niniejszy komunikat, zniechęcających warunków ustalania cen oraz odpowiednich limitów ilościowych w zakresie gwarantowanych zobowiązań.

Pomoc ograniczona do minimum — wkład sektora prywatnego

(25) Zgodnie z ogólną zasadą pomocy państwa stanowiącą, że kwota i intensywność pomocy muszą być ograniczone do ścisłego minimum, państwa członkowskie muszą podjąć odpowiednie kroki na rzecz zapewnienia, by beneficjenci lub dany sektor pokryli znaczącą część kosztów gwarancji oraz, w razie potrzeby, kosztów interwencji państwa, gdyby konieczna okazała się realizacja gwarancji.

(26) Dokładne obliczenie i skład takiego udziału zależy od okoliczności konkretnego przypadku. Komisja uważa, że wymóg dotyczący utrzymania pomocy na minimalnym poziomie zostanie spełniony, jeżeli do odpowiedniego połączenia części lub wszystkich z następujących elementów ⁽¹⁾.

- Program gwarancji musi zostać oparty na odpowiednim wynagrodzeniu ze strony indywidualnej instytucji finansowej lub szerzej ujętego sektora finansowego będących beneficjentami ⁽²⁾. Mając na uwadze, że trudno jest ustalić rynkową wartość wynagrodzenia z tytułu gwarancji tego rodzaju i o takim zakresie, ze względu na brak porównywalnego instrumentu odniesienia, oraz biorąc pod uwagę trudności, jakie mogą mieć w obecnych okolicznościach beneficjenci z

uiszczeniem odpowiednio naliczonych kwot, opłaty z tytułu udostępnienia programu powinny być jak najbardziej zbliżone do tego, co można uznać za cenę rynkową. Ustanowienie właściwych mechanizmów naliczania opłat, uwzględniających różne stopnie ryzyka oraz zróżnicowane profile i potrzeby kredytowe beneficjentów, w istotny sposób przyczyni się do zapewnienia proporcjonalności środka pomocy.

- W sytuacji, w której gwarancja musi zostać uruchomiona sektor prywatny może mieć dalszy, znaczący wkład poprzez zagwarantowanie co najmniej istotnej części pozostałych do spłaty zobowiązań zaciągniętych przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem (jeżeli nie zaprzestanie ono działalności) lub przez sektor, a interwencja państwa ograniczałaby się do kwot wykraczających poza ten udział.
- Komisja zdaje sobie sprawę, że beneficjenci mogą nie być zdolni do niezwłocznej zapłaty całości stosownego wynagrodzenia. Dlatego też, jako uzupełnienie lub częściowe zastąpienie uprzednio wymienionych elementów, państwa członkowskie mogą rozważyć ustanowienie specjalnych klauzul przewidujących, że beneficjenci zapłacą dodatkowe wynagrodzenie za samo udzielenie gwarancji (w przypadku, gdy nie zajdzie konieczność jej uruchomienia) lub zwrócą przynajmniej część kwot wypłaconych przez państwo członkowskie z tytułu gwarancji (jeżeli konieczne będzie jej uruchomienie), gdy tylko będą w stanie.

Unikanie nadmiernych zakłóceń konkurencji

(27) Ze względu na nieodłączne ryzyko, że każdy program gwarancji pociągnie za sobą negatywne skutki dla banków pozostających poza kręgiem beneficjentów, w tym banków w innych państwach członkowskich, system musi obejmować odpowiednie mechanizmy pozwalające ograniczyć takie zakłócenia oraz potencjalne nadużycia przez beneficjentów uprzywilejowanej sytuacji zapewnionej przez gwarancję państwową. Zabezpieczenia te, istotne także dla zapobieżenia pokusie nadużycia, powinny obejmować właściwie połączone, niektóre lub wszystkie poniższe elementy ⁽³⁾:

- ograniczenia swobody działania, zapewniające, że instytucja finansowa będąca beneficjentem, nie rozpocznie agresywnej ekspansji w kontekście udzielonej gwarancji, na szkodę konkurentów nieobjętych taką ochroną. Mogą one polegać na przykład na:
 - ograniczeniach polityki handlowej, np. zakazie reklamy powołującej się na gwarantowany status banku-beneficjenta, ograniczeniu swobody ustalania cen lub ekspansji biznesowej, np. poprzez wprowadzenie pułapu udziału w rynku ⁽⁴⁾;
 - ograniczenie wielkości salda instytucji będących beneficjentami w powiązaniu z właściwym wskaźnikiem referencyjnym (np. produkt krajowy brutto lub wzrost rynku pieniężnego ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Jest to niewyczerpujący wykaz narzędzi przyczyniających się do realizacji celu dotyczącego minimalnego poziomu pomocy.

⁽²⁾ Np. od zrzeczenia banków prywatnych.

⁽³⁾ Jest to niewyczerpujący wykaz narzędzi przyczyniających się do realizacji celu dotyczącego nadmiernych zakłóceń konkurencji.

⁽⁴⁾ W tym kontekście można również rozważyć możliwość „zatrzymywania” zysków celem zapewnienia odpowiedniego dokapitalizowania.

⁽⁵⁾ Przy równoczesnym zabezpieczeniu dostępności kredytu dla gospodarki, w szczególności w przypadku recesji.

- zakazanie postępowania nie dającego się pogodzić z celem gwarancji, takiego jak np. odkup akcji przez instytucje finansowe będące beneficjentami lub przyznanie nowych opcji na akcje członkom zarządu.
- wprowadzenie odpowiednich przepisów umożliwiających danemu państwu członkowskiemu wyegzekwowanie tych ograniczeń swobody działania, w tym zastosowanie sankcji polegającej na cofnięciu gwarancji dla instytucji finansowej będącej jej beneficjentem, w przypadku niepodporządkowania się.

Działania następcze — korekty

- (28) Komisja jest zdania, że aby w maksymalnym stopniu zapobiec naruszeniom konkurencji, ogólny system gwarancji musi być traktowany jako nadzwyczajny, przejściowy środek mający uśmierzyć ostre symptomy obecnego kryzysu na rynku finansowym. Środki te z definicji nie mogą stanowić działań pozwalających w pełni zaradzić przyczynom leżącym u źródeł kryzysu, związanym ze strukturalnymi wadami w funkcjonowaniu organizacji rynków finansowych lub specyficznymi problemami poszczególnych instytucji finansowych, lub też połączeniem tych czynników.
- (29) Dlatego też programowi gwarancji powinny towarzyszyć realizowane w odpowiednim czasie konieczne środki korygujące dla sektora jako całości lub restrukturyzacja albo likwidacja indywidualnych beneficjentów, w szczególności tych, dla których konieczne było uruchomienie gwarancji.

Zastosowanie programu w indywidualnych przypadkach

- (30) Jeżeli trzeba wykorzystać program gwarancji na korzyść indywidualnej instytucji finansowej, należy bezwzględnie zadbać o to, by ten nadzwyczajny środek ratunkowy, mający ocalić tę instytucję — i powodujący dodatkowe zakłócenie konkurencji, oprócz tego, które wynika z ogólnego wprowadzenia programu — był przedmiotem działań następczych tak szybko jak szybko sytuacja na rynkach finansowych na to pozwoli, w formie kroków zmierzających do restrukturyzacji albo likwidacji beneficjenta. Wiąże się z tym wymóg zgłoszenia planu restrukturyzacji lub likwidacji odbiorców płatności w ramach gwarancji, który zostanie przez Komisję poddany osobnej ocenie pod kątem zgodności z zasadami pomocy państwa⁽¹⁾.
- (31) Przy ocenie planu restrukturyzacji Komisja kieruje się wymogami by:
- zapewnić przywrócenie długoterminowej rentowności danej instytucji finansowej,

- zapewnić, by pomoc została ograniczona do minimum oraz by sektor prywatny pokrył znaczącą część kosztów restrukturyzacji,
- zagwarantować, by nie doszło do nadmiernego zakłócenia konkurencji ani nie uzyskano nienależnych korzyści z uruchomienia gwarancji.

(32) W trakcie oceny, Komisja może korzystać z doświadczeń zdobytych przy stosowaniu zasad pomocy państwa do instytucji finansowych w przeszłości, przy uwzględnieniu szczególnych cech kryzysu, który osiągnął rozmiary pozwalające zakwalifikować go jako poważne zaburzenie gospodarki państw członkowskich.

(33) Komisja weźmie również pod uwagę potrzebę rozróżnienia między środkami pomocy niezbędnymi wyłącznie ze względu na obecne utrudnienia w dostępie do płynności dotyczące zasadniczo zdrowe instytucje finansowe oraz pomocy udzielanej beneficjentom, którzy dodatkowo cierpią na strukturalne problemy z wypłacalnością powiązane przykładowo z ich konkretnym modelem biznesowym lub strategią inwestycyjną. Można się spodziewać, że pomoc dla tej drugiej kategorii beneficjentów będzie zasadniczo wzbudzać większe wątpliwości.

4. DOKAPITALIZOWANIE INSTYTUCJI FINANSOWYCH

(34) Drugim systemowym środkiem stanowiącym odpowiedź na trwający kryzys finansowy byłoby ustanowienie programu dokapitalizowania, który zostałby wykorzystany do wspierania instytucji finansowych zasadniczo zdrowych, ale mogących przeżywać trudności ze względu na ekstremalne warunki na rynkach finansowych. Celem byłoby dostarczenie środków publicznych dla bezpośredniego wzmocnienia bazy kapitałowej instytucji finansowych lub ułatwienie wprowadzenia kapitału prywatnego do tych instytucji innymi sposobami, aby uniknąć negatywnych skutków ubocznych dla systemu finansowego.

(35) Przedstawione wyżej uwagi na temat ogólnych programów gwarancji mają zasadniczo odpowiednie zastosowanie także do programów dokapitalizowania. Dotyczy to:

- obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów kwalifikowalności,
- okresu obowiązywania programu,
- ograniczenia pomocy do niezbędnego minimum,
- potrzeby ustanowienia mechanizmów zabezpieczających przed potencjalnymi nadużyciami lub nadmiernym zakłóceniem konkurencji, mając na uwadze fakt, że zastrzyki kapitałowe mają charakter nieodwracalny, co pociąga za sobą potrzebę ustanowienia w systemie reguł umożliwiających państwom członkowskim monitorowanie i egzekwowanie przestrzegania tych zabezpieczeń, jak również, w razie potrzeby, podejmowanie na dalszym etapie kroków mających zapobiec nadmiernym zakłóceniom konkurencji⁽²⁾, oraz

⁽¹⁾ Komisja uznaje zasadniczo, że w przypadku gdy konieczne jest dokonanie płatności na rzecz instytucji finansowej będącej beneficjentem gwarancji, w ciągu sześciu miesięcy od tej płatności musi zostać przedłożony plan restrukturyzacji albo likwidacji, w zależności od okoliczności danego przypadku. Aby ułatwić pracę państwom członkowskim i Komisji, ta ostaną przygotowuje się na badanie zgłoszeń grupowych podobnych przypadków restrukturyzacji/likwidacji. Komisja może uznać, że nie ma potrzeby przedkładania planu odnośnie „czystej” likwidacji instytucji, lub też jest ona na tyle niewielka, że można z tego zrezygnować.

⁽²⁾ Zgodnie z zasadami wytycznych.

- wymogu, by po dokapitalizowaniu, będącym nadzwyczajnym środkiem mającym pomóc instytucji finansowej w przetrwaniu kryzysu, doszło do przedłożenia planu restrukturyzacji beneficjenta, który zostanie poddany osobnemu badaniu przez Komisję, przy uwzględnieniu zarówno rozróżnienia na zasadniczo zdrowe instytucje finansowe, których trudności wynikają wyłącznie z obecnych ograniczeń w dostępie do płynności oraz na beneficjentów, którzy oprócz tego cierpią na problemy z wypłacalnością mające bardziej strukturalne podłoże, powiązane np. z ich konkretnym modelem biznesowym lub strategią inwestycyjną, jak i odmiennego zakresu restrukturyzacji potrzebnego w przypadku obu kategorii beneficjentów.
- (36) Ze względu na szczególny charakter środka polegającego na dokapitalizowaniu nasuwają się następujące uwagi.
- (37) Kwalifikowalność powinna zależeć od obiektywnych kryteriów, takich jak potrzeba zapewnienia dostatecznego poziomu kapitalizacji w odniesieniu do wymogów wypłacalności, które to kryteria nie prowadziłyby do nieuzasadnionego dyskryminacyjnego traktowania. Pozytywnym elementem programu byłaby ocena zapotrzebowania na wsparcie przez organy nadzoru finansowego.
- (38) Zastrzyk kapitałowy musi być ograniczony do niezbędnego minimum i nie powinien umożliwiać beneficjentowi angażowania się w realizację agresywnych strategii handlowych lub rozszerzanie zakresu działalności albo realizację innych celów wiążących się z nadmiernymi zakłóceniami konkurencji. W tym kontekście, pozytywnie ocenione zostanie utrzymanie zaostrzonych wymogów dotyczących minimalnej wypłacalności lub ograniczenie całkowitego salda instytucji finansowej. Ze względu na obecny kryzys beneficjenci powinni mieć jak największy udział w tym procesie, poprzez wykorzystanie własnych środków, w tym prywatnych udziałów⁽¹⁾.
- (39) Interwencje kapitałowe w instytucjach finansowych muszą odbywać się na warunkach, które prowadzą do minimalizacji kwoty pomocy. Stosownie do wybranego instrumentu (np. akcje, gwarancje, kapitał podporządkowany, ...), dane państwo członkowskie powinno zasadniczo uzyskać prawa o wartości odpowiadającej wkładowi w dokapitalizowanie. Cena emisyjna nowych akcji musi zostać ustalona w oparciu o wycenę rynkową. Aby zagwarantować, że pomoc publiczna zostanie udzielona wyłącznie w zamian za odpowiednie świadczenie wzajemne, pozytywnie oceniane będą takie instrumenty jak akcje uprzywilejowane z prawem do odpowiedniego wynagrodzenia. Zamiast tego można rozważyć opcję wprowadzenia klauzul przewidujących dodatkowe świadczenia ze strony beneficjentów na późniejszym etapie lub w przypadku poprawy ich sytuacji.
- (40) Podobne uwagi dotyczyć będą również innych środków i programów mających na celu zaradzenie problemom dotyczącym aktywów instytucji finansowych, które przyczyniłyby się do zaostrzenia wymogów kapitałowych obowiązujących te instytucje. W szczególności, jeżeli państwo członkowskie nabywa lub wymienia aktywa, konieczne będzie poddanie ich wycenie uwzględniającej związane z nimi rodzaje ryzyka, przy czym nie może dojść do nienależnej dyskryminacji jeżeli chodzi o podmioty zbywające takie aktywa.
- (41) Zatwierdzenie programu pomocy nie zwalnia państw członkowskich z obowiązku przedłożenia Komisji sprawozdania z wykorzystania tego systemu co każde sześć miesięcy oraz indywidualnych planów dla przedsiębiorstw będących beneficjentami w ciągu sześciu miesięcy od daty interwencji⁽²⁾.
- (42) Podobnie jak w przypadku programów gwarancji, ale przy równoczesnym uwzględnieniu faktu, że środki służące dokapitalizowaniu są ze swej natury nieodwracalne, Komisja przeprowadzi ocenę tych planów, w taki sposób, by zapewnić spójność ogólnych rezultatów dokapitalizowania w ramach programu z rezultatami uzyskanymi dzięki innym środkom służącym dokapitalizowaniu, podjętym poza takim programem zgodnie z zasadami zawartymi w wytycznych, mając na uwadze szczególne cechy kryzysu systemowego na rynkach finansowych.

5. KONTROLOWANA LIKWIDACJA INSTYTUCJI FINANSOWYCH

- (43) W kontekście obecnego kryzysu finansowego państwa członkowskie mogą również zdecydować się na kontrolowaną likwidację niektórych instytucji finansowych podlegających ich jurysdykcji. Taka kontrolowana likwidacja, możliwie połączona z wkładem publicznych środków, może być stosowana w indywidualnych przypadkach, bądź jako następny krok po udzieleniu pomocy na ratowanie indywidualnej instytucji finansowej, gdy stanie się jasne, że nie może ona zostać pomyślnie zrestrukturyzowana, bądź też jako jedyne działanie. Kontrolowana likwidacja może również stanowić element ogólnego programu gwarancji, np. jeżeli państwo członkowskie zobowiązuje się do wszczęcia likwidacji instytucji finansowych, dla których konieczne okazało się uruchomienie gwarancji.
- (44) Również w tym przypadku ocena takiego programu oraz poszczególnych środków służących likwidacji i podjętych w ramach takiego programu, przeprowadzana jest na takich samych (odpowiednio dostosowanych) zasadach, które zostały określone powyżej w odniesieniu do programów gwarancji.
- (45) Ze względu na szczególny charakter środków służących likwidacji nasuwają się następujące uwagi.
- (46) W kontekście likwidacji, należy szczególnie zadbać o maksymalne ograniczenie pokusy nadużycia, w szczególności wykluczając akcjonariuszy i ewentualnie niektóre grupy wierzycieli z kręgu beneficjentów wszelkich środków pomocy w kontekście procedury kontrolowanej likwidacji.
- (47) Aby zapobiec nadmiernym zakłóceniom konkurencji, faza likwidacji powinna trwać tylko przez taki okres, jaki jest ściśle niezbędny dla prawidłowego przeprowadzenia tego procesu. Przez cały okres, w którym instytucja finansowa będąca beneficjentem nadal funkcjonuje, nie powinna ona podejmować żadnych nowych rodzajów działalności, ograniczając się tylko do kontynuowania wcześniej rozpoczętych działań. Najszybciej jak to możliwe należy odebrać instytucji licencję bankową.

(1) Może zająć potrzeba, by ustanowiony na początku wymóg wniesienia określonego wkładu uzupełniono później o wymóg wniesienia dodatkowych wkładów na dalszym etapie.

(2) Aby ułatwić pracę państwom członkowskim i Komisji, ta ostania przygotowuje się na badanie zgłoszeń grupowych podobnych przypadków restrukturyzacji. Komisja może uznać, że nie ma potrzeby przedkładania planu, jeżeli w grę wchodzi wyłącznie „czysta” likwidacja instytucji, lub też działalność przedsiębiorstwa po przekształceniach jest prowadzona na tak małą skalę, że można z tego zrezygnować.

- (48) Realizując obowiązek dotyczący zagwarantowania, że kwota pomocy zostanie ograniczona do minimum niezbędnego do realizacji założonego celu, należy uwzględnić fakt, że w warunkach obecnych zawirowań na rynkach finansowych ochrona stabilności finansowej może wymagać spłacenia niektórych wierzycieli likwidowanego banku za pośrednictwem środków pomocowych. Przy ustalaniu kryteriów wyboru wiarytelności, które mają zostać zaspokojone, należy kierować się tymi samymi zasadami, co w przypadku zobowiązań objętych programem gwarancji.
- (49) Aby zagwarantować, że pomoc nie zostanie udzielona nabywcom całości lub części instytucji finansowej lub też sprzedawanym podmiotom, należy zadbać o to, by przestrzegane były określone warunki sprzedaży. Przy ocenie, czy doszło do udzielenia pomocy, Komisja uwzględni następujące kryteria:
- proces sprzedaży powinien mieć charakter otwarty i niedyskryminacyjny,
 - sprzedaż powinna nastąpić na warunkach rynkowych,
 - instytucja finansowa lub rząd, w zależności o wybranej struktury, powinny dążyć do uzyskania jak najwyższej ceny za sprzedawane aktywa i zobowiązania,
 - w przypadku, gdy konieczne będzie udzielenie pomocy sprzedawanemu podmiotowi gospodarczemu, konieczna będzie indywidualna ocena zgodnie z zasadami zawartymi w wytycznych.
- (50) Jeżeli w konsekwencji zastosowania tych kryteriów zostanie ustalone, że nabywcy lub sprzedawane podmioty otrzymały pomoc, zgodność tej ostatniej z Traktatem będzie podlegała osobnej ocenie.

6. UDZIELENIE INNYCH FORM POMOCY W ODZYSKANIU PŁYNNOŚCI

- (51) Podejmując działania mające zaradzić problemom dotyczącym płynności, jakie zaczęły gwałtownie odczuwać niektóre instytucje finansowe, państwa członkowskie mogą zdecydować się na uzupełnienie programów gwarancji lub dokapitalizowania o dodatkowe formy pomocy w odzyskaniu płynności, udzielone z wykorzystaniem środków publicznych (w tym środków banku centralnego). Komisja wyjaśniła już, że w przypadkach, w których państwo członkowskie/bank centralny reaguje na kryzys bankowy nie poprzez selektywne środki na rzecz indywidualnych banków, lecz przez ogólne środki, z których skorzystać mogą wszyscy porównywalni gracze rynkowi na danym rynku (np. kredyty oferowane wszystkim graczom rynkowym na takich samych warunkach), takie ogólne środki pozostają często poza zakresem zastosowania zasad pomocy państwa i nie trzeba ich zgłaszać Komisji. Komisja jest przykładowo zdania, że działalność banków centralnych związana z polityką pieniężną, taka jak operacje otwartego rynku i operacje kredytowo-depozytowe, nie

podlegają zasadom pomocy państwa. W określonych okolicznościach można również uznać, że specjalne wsparcie udzielone określonej instytucji finansowej nie stanowi pomocy. Komisja uważa ⁽¹⁾, że w takim przypadku można uznać, że przekazanie środków banku centralnego instytucji finansowej nie stanowi pomocy, jeżeli spełniono szereg warunków, takich jak:

- instytucja finansowa jest wypłacalna w momencie dostarczenia płynności, a samo dostarczenie nie stanowi elementu szerszego pakietu pomocy,
 - operacja jest w pełni zabezpieczona zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej,
 - bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych,
 - środek podejmowany jest z własnej inicjatywy banku centralnego, w szczególności nie jest wsparty żadną regwarancją państwową.
- (52) Komisja jest zdania, że w obecnych, wyjątkowych okolicznościach program wsparcia płynności ze środków publicznych (w tym banku centralnego), w tych przypadkach, w których stanowi pomoc państwa, może zostać uznany za zgodny z Traktatem, zgodnie z zasadami wytycznych. Jeżeli zagwarantowany zostanie regularny przegląd takiego programu wsparcia płynności co sześć miesięcy ⁽²⁾, może on zostać zatwierdzony na okres przekraczający sześć miesięcy, mogący zasadniczo sięgnąć dwóch lat. Może on zostać następnie ponownie przedłużony, za zgodą Komisji, jeżeli jest to konieczne ze względu na kryzys finansowy.

7. SZYBKIE PROWADZENIE POSTĘPOWAŃ WYJAŚNIAJĄCYCH W SPRAWIE POMOCY PAŃSTWA

- (53) Stosując zasady pomocy państwa do środków omawianych w niniejszym komunikacie, w sposób uwzględniający warunki panujące na rynku finansowym, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi powinna zapewnić, by z jednej strony cel tych środków został zrealizowany, a z drugiej strony związane z tym naruszenia konkurencji w państwach członkowskich i między nimi zostały ograniczone do minimum. Pierwszorzędne znaczenie dla ułatwienia tej współpracy oraz zagwarantowania państwom członkowskim i osobom trzecim niezbędnej pewności prawnej co do zgodności podejmowanych środków z Traktatem (będącej istotnym czynnikiem przywrócenia zaufania na rynkach) ma informowanie Komisji przez państwa członkowskie o ich zamiarach oraz zgłaszanie planów wprowadzenia takich środków na tyle wcześniej i wyczerpująco, na ile jest to możliwe, a w każdym razie przed wdrożeniem tych środków. Komisja podjęła odpowiednie kroki dla zapewnienia szybkiego przyjmowania decyzji po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia, w razie potrzeby w przeciągu 24h i w trakcie weekendu.

⁽¹⁾ Zob. przykładowo sprawę *Northern Rock*, Dz.U C 43 z 16.2.2008, s. 1.
⁽²⁾ Przegląd ten podlegałyby zasadom określony powyżej w pkt 24.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5154 — CASC JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 270/03)

W dniu 14 sierpnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5154. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5169 — Galp Energia España/Agip España)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 270/04)

W dniu 9 września 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5169. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5201 — Total Produce/Haluco/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/05)

W dniu 11 sierpnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust.1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5201. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5321 — LAHC/Barclays Life)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/06)

W dniu 15 października 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) Nr. 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5321. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

24 października 2008 r.

(2008/C 270/07)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2596	TRY	Lir turecki	2,1434
JPY	Jen	117,4	AUD	Dolar australijski	2,0506
DKK	Korona duńska	7,4565	CAD	Dolar kanadyjski	1,5994
GBP	Funt szterling	0,8061	HKD	Dolar hong kong	9,7632
SEK	Korona szwedzka	9,9815	NZD	Dolar nowozelandzki	2,2829
CHF	Frank szwajcarski	1,4566	SGD	Dolar singapurski	1,9011
ISK	Korona islandzka	305	KRW	Won	1 833,98
NOK	Korona norweska	8,8	ZAR	Rand	14,01
BGN	Lew	1,9558	CNY	Juan renminbi	8,6198
CZK	Korona czeska	24,995	HRK	Kuna chorwacka	7,2377
EEK	Korona estońska	15,6466	IDR	Rupia indonezyjska	12 864,29
HUF	Forint węgierski	277	MYR	Ringgit malezyjski	4,5106
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	61,49
LVL	Łat łotewski	0,7097	RUB	Rubel rosyjski	34,3035
PLN	Złoty polski	3,8675	THB	Bat tajlandzki	43,702
RON	Lej rumuński	3,675	BRL	Real	2,9916
SKK	Korona słowacka	30,505	MXN	Peso meksykańskie	17,4455

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/08)

Numer pomocy	XS 198/08
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Unternehmerkapital — KfW Kapital für Arbeit und Investitionen (KMU-Fenster der Fremdkapitaltranche)
Podstawa prawna	KfW-Gesetz, Merkblatt zum KfW-Unternehmerkapital- KfW Kapital für Arbeit und Investitionen (Anlage 1)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 162 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	1.7.2008
Czas trwania	Nieograniczony
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	KfW-Bankengruppe Palmengartenstraße 5-9 D-60325 Frankfurt
Numer pomocy	XS 227/08
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	La Rioja
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Bases Reguladoras de la concesión de subvenciones destinadas a la bonificación de intereses de préstamos y contratos de arrendamiento financiero para financiar inversiones empresariales realizadas por pequeñas y medianas empresas
Podstawa prawna	Orden 13/2008, de 3 de junio de 2008 de la Consejería de Industria, Innovación y Empleo, por la que se aprueban las bases reguladoras de la concesión de subvenciones por la Agencia de Desarrollo Económico de La Rioja destinadas a la bonificación de intereses de préstamos y contratos de arrendamiento financiero para financiar inversiones empresariales realizadas por pequeñas y medianas empresas, en régimen de concurrencia competitiva. (B.O.R. nº 75/2008, de 7 de junio)

Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 0,8 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	7.6.2008
Czas trwania	31.12.2013
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Agencia de Desarrollo Económico de La Rioja C/Muro de la Mata 13-14 E-26071 Logroño (La Rioja) Dirección Internet publicación régimen de ayuda: http://www.larioja.org/npRioja/default/defaultpage.jsp?idtab=449883

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/09)

Numer pomocy	XS 111/08
Państwo członkowskie	Austria
Region	—
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	proVISION_Vorsorge für Natur und Gesellschaft: zweite Ausschreibung
Podstawa prawna	Forschungsprogramm proVISION_Vorsorge für Natur und Gesellschaft: zweite Ausschreibung
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 2,7 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	5.2008
Czas trwania	30.6.2008
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	inne usługi
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung Minoritenplatz 5 A-1014 Wien

Numer pomocy	XS 184/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Lazio
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Aiuti alle piccole e medie imprese per la ricerca industriale e lo sviluppo precompetitivo nell'ambito del Distretto Tecnologico delle Bioscienze
Podstawa prawna	Delibera CIPE 27.5.2005, n. 35 — Deliberazione Giunta Regionale 21.3.2008, n. 193 «Approvazione dello schema del II Accordo integrativo dell'Accordo di Programma Quadro Ricerca, Innovazione tecnologica, Reti Telematiche — Stralcio APQ6 Costituzione di un Distretto Tecnologico delle Bioscienze ...» — Determinazione del Direttore del Dipartimento Economico e Occupazionale, n. 1101 del 20 maggio 2008, pubblicata sul BURL del 28.5.2008
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 10 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	25.5.2008
Czas trwania	31.12.2008

Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione Lazio — Direzione Regionale Sviluppo economico, Ricerca, Innovazione e Turismo Via Rosa Raimondi Garibaldi, 7 I-00145 Roma
Numer pomocy	XS 200/08
Państwo członkowskie	Austria
Region	Vorarlberg
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Interreg IV Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein Aktionsfeld 1.1: Regionale Wettbewerbsfähigkeit und Innovation Aktionsfeld 1.2: Förderung von Innovation und Wissenstransfer Aktionsfeld 3: Förderung des Humankapitals und der Grenzüberschreitenden Mobilität Aktionsfeld 2.1: Förderung der Standortattraktivität
Podstawa prawna	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 2 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	1.7.2008
Czas trwania	31.12.2008
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Land Vorarlberg im Auftrag der Programmpartner Landhaus/Römerstr. 15 A-6900 Bregenz

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/10)

Numer pomocy	XE 25/08
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	—
Nazwa programu pomocy	Atbalstītās nodarbinātības pasākumi mērķgrupu bezdarbniekiem
Podstawa prawna	Latvijas Republikas Ministru kabineta 2008. gada 8. aprīļa noteikumi Nr. 258 "Noteikumi par darbības programmas "Cilvēkresursi un nodarbinātība" papildinājuma apakšaktivitāti "Atbalstītās nodarbinātības pasākumi mērķgrupu bezdarbniekiem"
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 0,54 mln LVL
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-5 i art. 5 i 6 rozporządzenia
Data realizacji	1.8.2008
Czas trwania	30.12.2013
Cel pomocy	Zatrudnienie
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory Wspólnoty ⁽¹⁾ kwalifikujące się do pomocy w zakresie zatrudnienia
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nodarbinātības valsts aģentūra K. Valdemāra iela 38k-1 LV-1010 Rīga

(¹) Z wyjątkiem sektora budownictwa okrętowego i innych sektorów, które podlegają specjalnym zasadom określonym w rozporządzeniach i dyrektywach regulujących pomoc państwa w ramach sektora.

Numer pomocy	XE 34/08
Państwo członkowskie	Austria
Region	Vorarlberg
Nazwa programu pomocy	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein; Interreg IV Alpenrhein-Bodensee-HochrheinAktionsfeld 1.1: Regionale Wettbewerbsfähigkeit und Innovation Aktionsfeld 1.2: Förderung von Innovation und Wissenstransfer Aktionsfeld 1.3: Förderung des Humankapitals und der Grenzüberschreitenden Mobilität Aktionsfeld 2.1: Förderung der Standortattraktivität
Podstawa prawna	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 2 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-5 i art. 5 i 6 rozporządzenia
Data realizacji	1.7.2008

Czas trwania	31.12.2008
Cel pomocy	Artykuł 4: Tworzenie zatrudnienia; artykuł 5: Rekrutacja pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i niepełnosprawnych
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory Wspólnoty ⁽¹⁾ kwalifikujące się do pomocy w zakresie zatrudnienia
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Land Vorarlberg im Auftrag der Programmpartner Landhaus/Römerstraße 15 A-6900 Bregenz

⁽¹⁾ Z wyjątkiem sektora budownictwa okrętowego i innych sektorów, które podlegają specjalnym zasadom określonym w rozporządzeniach i dyrektywach regulujących pomoc państwa w ramach sektora.

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu (WE) do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/11)

Numer pomocy	XR 78/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Sardegna
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Contratto di investimento per le PMI operanti nei settori dell'industria, dell'artigianato e dei servizi
Podstawa prawna	Legge regionale n. 7/2005 «Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale della Regione», articolo 11 e s.m.i.; Direttive di attuazione approvate con Deliberazione della Giunta Regionale n. 20/16 del 1.4.2008 «Strumenti di incentivazione ai sensi dell'articolo 11 della L. R. n. 7/2005» e s.m.i., articoli 6-9
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	17,5 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	25 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	1.4.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do regionalnej pomocy inwestycyjnej
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione Autonoma della Sardegna Assessorato alla Programmazione, Bilancio, Credito e Assetto del territorio Centro Regionale di Programmazione Viale Mameli 88 I-09100 Cagliari
Adres internetowy publikacji programu pomocy	http://www.regione.sardegna.it http://www.regione.sardegna.it/j/v/66?v=9&c=27&c1=&n=10&s=1&mese=200804&p=10
Inne informacje	—

Numer pomocy	XR 100/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Campania
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Contratto di programma regionale
Podstawa prawna	Legge regionale 12/07, regolamento n. 4/2007, Disciplinary articoli 11 e 12, Delibera Giunta Regionale n. 514 del 21 marzo 2008, Decreto dirigenziale n. 217 del 17 aprile 2008
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy

Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	49,3 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	30 %
	Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	19.6.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów
	NACE: D, G, H, I 63.3, K74
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione Campania AGC 12 Sviluppo Economico 1) Settore Programmazione delle Politiche per lo Sviluppo Economico 2) Settore Aiuti alle imprese e sviluppo insediamenti produttivi 3) Settore Regolazione dei Mercati AGC 13 Turismo e Beni Culturali 4) Settore Strutture Ricettive ed Infrastrutture Turistiche Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli
Adres internetowy publikacji programu pomocy	http://www.economicampania.net/index001.php?part=articolo&ida=345
Inne informacje	—

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA

Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

(2008/C 270/12)

Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽¹⁾ środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („kraj, którego dotyczy postępowanie”), Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu tych środków, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”)⁽²⁾.

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony w dniu 25 lipca 2008 r. przez następujących producentów wspólnotowych: BASF SE/AG, INEOS Oxide Ltd, Sasol Germany GmbH, Akzo Nobel Functional Chemicals AB („wnioskodawcy”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej etanoloamin.

2. Produkt

Produktem objętym przeglądem są etanoloaminy pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty postępowaniem”) obecnie objęte kodami CN ex 2922 11 00, ex 2922 12 00 i 2922 13 10. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1583/2006⁽³⁾.

4. Podstawy dokonania przeglądu

W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub pono-

wienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.

Zarzut kontynuacji dumpingu jest oparty na porównaniu wartości normalnej, obliczonej na podstawie cen krajowych, z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem przy wywozie do Wspólnoty.

Obliczony na tej podstawie margines dumpingu jest znaczny.

Wnioskodawca zwraca również uwagę na możliwość dalszego stosowania dumpingu wyrządzającego szkodę. W tym zakresie wnioskodawca przedstawia dowody, iż w przypadku wygaśnięcia środków obecny poziom przywozu produktu objętego postępowaniem prawdopodobnie wzrośnie z powodu niedawnych inwestycji w zakresie mocy produkcyjnych w kraju, którego dotyczy postępowanie.

Zarzuca się również, że przepływ przywozu produktu objętego postępowaniem prawdopodobnie wzrośnie z powodu środków obowiązujących na tradycyjnych rynkach innych niż UE (np. Azja i Ameryka Południowa). Mogłoby to prowadzić do przekierowania wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty.

Ponadto wnioskodawca twierdzi, iż obecna poprawa sytuacji odnośnie szkody jest głównie wynikiem obowiązywania środków oraz iż jakiegokolwiek ponowne wystąpienie znacznego przywozu po cenach dumpingowych z kraju, którego dotyczy postępowanie, prawdopodobnie doprowadziłoby, w przypadku wygaśnięcia środków, do ponownego powstania szkody dla przemysłu wspólnotowego.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia środków, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 18.3.2008, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 294 z 25.10.2006, s. 2.

5.1. Procedura dotycząca określenia prawdopodobieństwa wystąpienia dumpingu i szkody

W toku dochodzenia zostanie ustalone, czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do kontynuacji lub ponowienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów przemysłu wspólnotowego oraz do wszystkich zrzeszeń producentów we Wspólnocie, do eksporterów/producentów w Stanach Zjednoczonych Ameryki, do wszelkich zrzeszeń eksporterów/producentów, do importerów, do wszystkich znanych zrzeszeń importerów oraz do władz kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. c) niniejszego zawiadomienia.

5.2. Procedura oceny interesu Wspólnoty

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego i w przypadku potwierdzenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody, ustalone zostanie, czy utrzymanie środków antidumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tego powodu Komisja może przesłać kwestionariusze do znanych sobie przedstawicieli przemysłu wspólnotowego, do importerów i reprezentujących ich zrzeszeń, do reprezentatywnych użytkowników oraz do reprezentatywnych organizacji konsumentów. Wspomniane strony, w tym dotychczas nieznane Komisji, mogą, w terminach ustalonych w pkt 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia, zgłosić się do Komisji i przekazać stosowne informacje, pod warunkiem, że udowodnią istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym postępowaniem. Strony, które postąpiły zgodnie z wymogiem określonym w poprzednim zdaniu, mogą wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. c) niniejszego zawiadomienia. Należy zauważyć, iż każda informacja przedstawiona zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zostanie uwzględniona wyłącznie wtedy, gdy będzie poparta udokumentowanymi informacjami w momencie jej przedstawienia.

6. Terminy

a) Dla stron zwracających się z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy

Wszystkie zainteresowane strony, które nie współpracowały podczas dochodzenia, w wyniku którego wprowadzono środki będące przedmiotem niniejszego przeglądu, powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

b) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione w toku dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

c) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu lub teleksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N 105 4/92
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 65 05

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń potwierdzających lub zaprzeczających na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane w oparciu o dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antidumpingowe).

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

10. Możliwość złożenia wniosku o dokonanie przeglądu na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

Ponieważ niniejszy przegląd wygaśnięcia jest wszczynany zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wynikające z niego ustalenia nie będą prowadzić do zmiany poziomu obowiązujących środków, lecz do podjęcia decyzji o uchyleniu lub utrzymaniu środków zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

Jeżeli którakolwiek ze stron postępowania uzna, że przegląd poziomu środków w celu umożliwienia zmiany (tzn. podniesienia lub obniżenia) poziomu środków jest uzasadniony, to strona ta może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Strony, które zamierzają złożyć wniosek o dokonanie takiego przeglądu, przeprowadzanego niezależnie od przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w niniejszym zawiadomieniu, mogą skontaktować się z Komisją używając w tym celu podanego powyżej adresu.

11. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

12. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony, strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — RUMUNIA

Pomoc państwa C 39/08 (ex N 148/08) — Pomoc szkoleniowa dla przedsiębiorstwa Ford Craiova

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 270/13)

Pismem z dnia 10 września 2008 r. zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Rumunię o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego pomocy szkoleniowej związanej z wyżej wspomnianym środkiem pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat pomocy szkoleniowej, w odniesieniu do której Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Brussels
Fax No: (32-2) 296 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom rumuńskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

PROCEDURA

Planowana pomoc na rzecz przedsiębiorstwa Ford w miejscowości Craiova, Rumunia, została zgłoszona Komisji dnia 1 kwietnia 2008 r.

OPIS

Beneficjentem pomocy byłaby spółka Ford Craiova, rumuński producent samochodów, który przejął zakłady produkcyjne i przedsiębiorstwo prowadzone uprzednio przez spółki SC Automobile Craiova SA i SC Daewoo Automobile SA Romania.

Władze rumuńskie zaproponowały przyznanie pomocy szkoleniowej w wysokości 57 mln EUR dla projektu szkoleniowego, którego koszty kwalifikowalne sięgają łącznie 141 mln EUR. Według założeń plan szkoleń ma obowiązywać w latach 2008-2012 i obejmować zarówno obecnych, jak i przyszłych pracowników, tj. szacunkowo około 9 000 osób. Plan można podzielić na cztery następujące tematy: (i) Szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy; (ii) Podstawowe kompetencje (w szczególności umiejętności czytania, pisanie i liczenia, obsługa komputera, język angielski, komunikacja, zarządzanie itp.); (iii)

Podstawy biznesu (celem tego tematu jest wprowadzenie pracowników kadry zarządzającej i kierowników zespołów na europejski lub światowy poziom; temat obejmuje kursy w zakresie zarządzania, negocjacji, kontroli jakości); oraz (iv) Kompetencje branżowe (obejmuje kompetencje branżowe i techniczne dotyczące produkcji w zakładach Craiova).

Program szkoleń obejmuje głównie szkolenia *ogólne* i niektóre szkolenia *specjalistyczne*.

Zgodnie z uzyskanymi informacjami w chwili obecnej pracownicy zakładów Craiova dysponują ograniczonym know-how w zakresie produkcji pojazdów i silników, w związku z czym poziom kompetencji jest niewystarczający do prowadzenia wysokiej jakości zakładów budowanych aktualnie przez firmę Ford. W tym względzie Rumunia utrzymuje, że pracownicy (zarówno obecni, jak i nowozatrudnieni, biorąc pod uwagę stwierdzone niedobory kompetencji w tym obszarze) będą potrzebować intensywnych szkoleń.

Ponadto Rumunia stoi na stanowisku, iż pomoc jest niezbędna, gdyż bez rządowego zobowiązania do udzielenia pomocy szkoleniowej Ford nie nabyłby fabryki samochodów, lecz zainwestował w inną lokalizację.

OCENA

Na obecnym etapie Komisia ma poważne wątpliwości, czy przewidywaną pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

Komisja ma powody zakładać, że beneficjent byłby zmuszony przeprowadzić szkolenia również w przypadku braku pomocy. By móc rozpocząć działalność, po dokonaniu inwestycji w fabrykę samochodów w miejscowości Craiova w Rumunii, Ford musi przeszkolić obecnych pracowników. Oprócz tego znalezienie w pełni przeszkolonych i wykwalifikowanych pracowników produkcji samochodowej na lokalnym rynku wydaje się być raczej trudne;

PODSUMOWANIE

Z uwagi na wyżej wymienione wątpliwości Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

TEKST PISMA

„Comisia dorește să informeze România că, în urma examinării informațiilor furnizate de autoritățile dumneavoastră privind măsura menționată anterior, a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

1. PROCEDURA

1. Printr-o notificare trimisă la data de 1 aprilie 2008, România a notificat ajutorul în cauză.
2. Printr-o scrisoare din 18 aprilie 2008, Comisia a solicitat informații complementare, care îi erau necesare pentru evaluarea ajutorului notificat. România a furnizat aceste informații printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la data de 25 iunie 2008. La 18 iulie 2008, Comisia s-a întâlnit cu autoritățile române și cu reprezentanții beneficiarului. S-a convenit, de asemenea, că termenul de 2 luni în care Comisia are obligația să finalizeze evaluarea notificării și să adopte o decizie, conform dispozițiilor articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, va începe la 18 iulie 2008.

2. DESCRIEREA PROIECTULUI

2.1. Beneficiarul

3. Beneficiarul ajutorului va fi societatea română producătoare de automobile Ford Craiova, care a preluat la 12 septembrie 2007 instalațiile de producție și activitatea economică gestionate anterior de SC Automobile Craiova SA (denumită în continuare ACSA) și SC Daewoo Automobile SA România (denumită în continuare DWAR), în urma privatizării acestora de către agenția română de privatizare AVAS.
4. Prin decizia din 27 februarie 2008, Comisia a constatat că privatizarea ACSA și DWAR a condus la acordarea de ajutoare incompatibile ca urmare a condițiilor atașate vânzării ⁽¹⁾. Comisia a dispus recuperarea a 27 milioane EUR.

5. Uzina de automobile Ford Craiova are în prezent 3 900 de angajați. Până la sfârșitul anului 2012, societatea intenționează să angajeze peste 7 000 de oameni și posibil, pe termen lung, chiar 9 000. Instalațiile sale sunt potrivite atât pentru producerea de automobile, cât și pentru fabricarea de motoare și cutii de viteză. Cu toate acestea, producția de automobile a încetat în ianuarie 2008. Producția de motoare și cutii de viteze va continua în 2008 și va fi furnizată General Motors în baza unui contract de furnizare încheiat în trecut de DWAR, urmând să se diminueze progresiv până la încetarea completă a activității în cursul anului 2009.
6. Prin decizia din 30 aprilie 2008, Comisia a aprobat un ajutor regional pentru investiții în valoare de 143 milioane EUR pentru un proiect de investiții de 675 milioane EUR la uzina Craiova ⁽²⁾. Ajutorul regional a atins intensitățile maxime permise. Conform acestui proiect regional pentru investiții, producția de automobile va începe în 2009, iar cea de motoare în 2011. Data prevăzută pentru finalizarea proiectului și atingerea capacității maxime de producție este 2012.
7. Uzina de automobile este situată într-o regiune care poate beneficia de ajutor în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE.

2.2. Proiectul de formare

8. Se intenționează ca proiectul de formare să fie realizat în perioada 2008-2012 și să îi vizeze atât pe angajații actuali, cât și pe cei viitori, în total 9 000 de oameni, conform estimărilor.
9. Costurile eligibile pentru proiectul de formare în favoarea Ford Craiova reprezintă 141 milioane EUR, dintre care 139,7 milioane urmează să fie cheltuite pentru formare generală, iar 1,7 milioane pentru formare specifică. România aplică o intensitate a ajutorului de 50 % pentru măsurile de formare generală, respectiv un ajutor de 69,9 milioane EUR, și 25 % pentru măsurile de formare specifică, respectiv un ajutor de 0,4 milioane EUR.
10. Cu toate că ajutorul pentru formare ar putea atinge o valoare de 70 milioane EUR pentru costurile eligibile totale ale proiectului, România intenționează să acorde și, prin urmare, să notifice un ajutor de 57 milioane EUR. Ajutorul va fi acordat progresiv, pe măsură ce se derulează cursurile, până la atingerea plafonului de 57 milioane EUR.
11. Proiectul poate fi împărțit în următoarele patru «tematici»:
 - (a) *Formare privind sănătatea și securitatea*
12. Această temă de formare cuprinde în total 79 de cursuri, menite să instruiască personalul privind comportamentele sigure la locul de muncă, și acoperă 15 domenii: cerințe legale, precum drepturi și obligații adresate tuturor angajaților; instrucțiuni în caz de urgență, de incendiu și

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 27 februarie 2008 privind Ajutorul de Stat C 46/07, Privatizarea societății Automobile Craiova, România, nepublicată încă.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 30 aprilie 2008 privind Ajutorul de Stat N 767/07, Ajutor regional pentru investiții în favoarea Ford Craiova, nepublicată încă.

privind evacuarea; prevenirea incendiilor și utilizarea stingătoarelor; asigurarea curățeniei — păstrarea unui spațiu de lucru curat; mediu — standarde în domeniul mediului, de ex. ISO 14001; manipularea materialelor/ergonomie; echipament individual de protecție; utilizarea în condiții de siguranță a echipamentelor; utilizarea în condiții de siguranță a uneltelor manuale și electrice; utilizarea scărilor/lucrul la înălțime; spații închise; protecția pielii; securitatea la birou; lucrul cu materiale periculoase și semnalizarea de securitate.

13. Formarea va cuprinde, pentru toate cele 15 domenii, o introducere privind principiile de bază, respectiv reglementările și responsabilitățile legale ale angajaților și angajatorilor, operarea în condiții de siguranță, principiile de mentenanță și reparare, sisteme de gestionare a securității, întocmirea de rapoarte, identificarea riscurilor, controlul și prevenirea accidentelor, însă și elemente de comportament, precum sensibilizarea cu privire la pericolele, riscurile și accidentele care pot surveni într-un mediu de lucru industrial, rolurile și responsabilitățile în cadrul gestionării aspectelor de securitate la locul de muncă și impactul comportamentului individual și de grup asupra gestionării securității la locul de muncă, dezvoltarea unei atitudini receptive față de aspectele de securitate și felul în care acest lucru poate îmbunătăți nivelul de garantare a securității.
14. România susține că orice formare consacrată acestei tematici depășește ceea ce angajatorul are obligația să asigure în temeiul legii. De asemenea, România consideră că, deși normele și practicile de securitate de la uzina Craiova sunt considerabil inferioare celor din alte unități industriale din Europa, angajații existenți au un nivel suficient de cunoștințe în domeniul securității; cu toate acestea, formarea are în vedere ca aceștia să «se dezvețe» de comportamentele și practicile trecute. În opinia României, formarea de noi angajați la Craiova va presupune investirea unor eforturi semnificativ mai importante decât formarea de angajați în Europa de vest.
15. Majoritatea cursurilor (respectiv 65) reprezintă, în opinia României, formare generală. Numai trei cursuri («lucrul cu produse biodestructive», «principii privind siguranța pietonilor» și «folosirea și amplasarea sistemelor suplimentare de reținere») sunt specifice ⁽³⁾. În ceea ce privește restul cursurilor, România susține că, din moment ce sunt fie obligatorii prin lege (de ex. «Evaluatorii de risc»), fie specifice întreprinderii Ford (de ex. «Formare privind intrarea în siguranță în stația de lucru — Stadiul 2 ECPL pentru mentenanță», «Sistemul mecanic antifurt (MATS) și gestionarea datelor privind materialele periculoase»), acestea vor fi asigurate în orice eventualitate, chiar și în absența ajutorului. Prin urmare, nu se solicită ajutor pentru aceste cursuri.
16. Formarea în cadrul acestei tematici acoperă, în opinia României, costuri eligibile în valoare de 16,26 milioane EUR, pentru care se solicită un ajutor de formare de 7,79 milioane EUR.

⁽³⁾ Termenii «formare generală» și «formare specifică» sunt folosiți conform definiției de la articolul 38 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, 9.8.2008, p. 3).

(b) Competențe fundamentale

17. Această formare cuprinde în total 58 de cursuri, care urmăresc atingerea unui nivel de cunoștințe comparabil cu cel înregistrat în alte state membre. Aceste cursuri de formare vor pune la dispoziția angajaților diferite competențe cu valoare generală la locul de muncă: capacitatea de a comunica în limba engleză, capacitatea de a utiliza o gamă largă de instrumente electronice, competențe lingvistice și numerice, comunicare, lucrul în echipă, capacitatea de a conduce, precum și capacitatea de a lucra într-un mediu axat pe atingerea obiectivelor și obținerea de rezultate.
18. Toate cele 58 de cursuri reprezintă formare generală. Numai jumătate din durata de desfășurare a trei cursuri («Formare privind fișele de sarcini (*Task cards*)», «Noțiuni introductive privind tablourile de bord (*Score cards*)» și «Strategii, obiective și indicatori cheie ai performanței») este considerată ca fiind formare care ar fi acordată și în absența ajutorului. Prin urmare, nu se solicită niciun ajutor pentru această secțiune.
19. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 84,3 milioane EUR, dintre care 42,1 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare. Dintre aceste costuri eligibile, 44,5 milioane EUR urmează să fie cheltuite pentru transmiterea de competențe lingvistice și numerice unui număr de aproximativ 5 000 de angajați [...] (*). A doua sumă ca valoare din cadrul acestei tematici, reprezentând 14,2 milioane EUR, urmează să fie cheltuită pentru predarea limbii engleză unui număr de 3 000 de angajați [...].

(c) Baze în afaceri

20. România explică faptul că nivelul de înțelegere a practicilor economice europene și internaționale la uzina Craiova este limitat. Multor angajați le lipsește cunoașterea și înțelegerea practicilor economice. Vor fi, prin urmare, necesare cursuri avansate de formare pentru a transmite acestor angajați un nivel de cunoștințe comparabil cu cel al omologilor lor vest-europeni. Cu toate acestea, România subliniază faptul că angajații dețin competențele de bază necesare pentru a asigura funcționarea societății.
21. 75 de cursuri din cadrul acestei tematici sunt menite să asigure alinierea forței de muncă respective la practicile economice europene și globale. Formarea îi va viza pe șefii de echipă și va acoperi competențe precum înțelegerea mediului de control intern și de reglementare din cadrul UE și la nivel global, înțelegerea conexiunilor dintre funcțiile de exploatare, suport și cele centralizate în cadrul unei organizații globale, managementul de proiect, negociere etc.
22. Formarea are un caracter general în cazul a 52 de cursuri și este specifică în cazul a patru dintre ele. 17 cursuri sunt clasificate ca neeligibile din cauza faptului că sunt considerate necesare pentru exploatarea uzinei și ar fi acordate chiar și în absența ajutorului.

(*). Informații confidențiale.

23. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 7,5 milioane EUR, dintre care 3,7 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare.

(d) *Competențe industriale*

24. Această tematică va viza competențele industriale și tehnice relevante pentru linia de producție a uzinei Craiova. România explică faptul că, având în vedere nivelul investițiilor în această unitate de producție, inclusiv achiziționarea de noi echipamente, instalații și sisteme mai avansate din punct de vedere tehnologic, va exista o nevoie presantă de a dezvolta competențele industriale și tehnice ale angajaților. În plus, nivelul existent de informații privind cursurile de formare profesională disponibile, care acoperă competențele industriale în domenii precum mecanică, electronică, sudură, electricitate și hidraulică, ar putea indica faptul că nivelul competențelor în aceste domenii este cu mult în urma celui din alte state membre. Exploatarea, întreținerea și repararea acestor echipamente presupun deținerea unui set comun de competențe de bază, prealabile asigurării unei formări specifice privind noile echipamente. Cu toate acestea, competențele deținute în prezent permit funcționarea imediată a uzinei Craiova. Prin urmare, în opinia României, măsurile prevăzute depășesc ca domeniu de aplicare formarea necesară pentru exploatarea uzinei.

25. Formarea din cadrul acestei tematici cuprinde 58 de cursuri, dintre care 55 sunt considerate a fi formare generală (de ex. Competențe electrice și electronice de bază, Hidraulică, Metrologie, Motoare electrice, Tehnologia și asamblarea motoarelor, Mașini electrice, Puncte de control programabile etc.). Un curs — MODAPTS (Studierea timpilor în operațiunile de mișcare — *Motion Determine Operator Time Study*) — constituie formare specifică. Două cursuri, respectiv Asamblarea motoarelor și formarea cu privire la simularea procesului de fabricație, sunt considerate a fi neeligibile din cauza faptului că acestea ar fi asigurate de Ford chiar în absența ajutorului.

26. Măsurile de formare din cadrul acestei tematici au drept scop perfecționarea forței de lucru existente cu privire la principiile tehnice fundamentale de mecanică, de fabricare a instrumentelor de lucru, finisare a metalelor, vopsire prin pulverizare, electricitate, electronică, hidraulică, sudură, la pregătirea de bază ca vânzător, conducerea automobilului, întreținerea preventivă totală, competențe medicale, de ex. formarea privind acordarea primului ajutor, perfecționarea doctorilor și a asistentelor medicale care lucrează în cadrul uzinei, competențe privind securitatea și igiena alimentară și menajeră.

27. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 33,4 milioane EUR, dintre care 16,6 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare.

28. În concluzie, următoarele tabele prezintă costurile eligibile totale pentru fiecare tematică individuală de formare și cuantumul maxim al ajutorului pentru formare solicitat:

Tabelul 1

Formare generală

Tematici	Costuri eligibile	Compensații salariale	Costuri eligibile totale	Ajutoare pentru formare (intensitatea ajutorului 50 %)
Securitate	[...]	[...]	14 908 254 EUR	7 454 127 EUR
Competențe fundamentale	[...]	[...]	84 304 782 EUR	42 152 391 EUR
Baze în afaceri	[...]	[...]	7 361 239 EUR	3 680 619 EUR
Competențe industriale	[...]	[...]	33 233 111 EUR	16 611 556 EUR
Total general	103 501 229 EUR	36 296 157 EUR	139 797 386 EUR	69 898 693 EUR

Formare specifică

Tematici	Costuri eligibile	Compensații salariale	Costuri eligibile totale	Ajutoare pentru formare (intensitatea ajutorului 25 %)
Securitate	[...]	[...]	1 357 081 EUR	339 270 EUR
Competențe fundamentale	[...]	[...]	0 EUR	0 EUR
Baze în afaceri	[...]	[...]	147 115 EUR	36 779 EUR
Competențe industriale	[...]	[...]	232 594 EUR	58 148 EUR
Total formare specifică	1 432 486 EUR	304 304 EUR	1 736 790 EUR	434 197 EUR
Total	104 933 715 EUR	36 600 462 EUR	141 534 176 EUR	70 332 891 EUR

Efect stimulativ

29. România explică faptul că un factor hotărâtor care a stat la baza deciziei Ford de a achiziționa și a investi în uzina de automobile Craiova l-a constituit angajamentul ferm al guvernului de a acorda Ford ajutor regional pentru investiții și formare. Într-adevăr, Guvernul României a publicat la 7 septembrie 2007 o scrisoare conținând un angajament ferm de a acorda ajutoare pentru formare în valoare de 57 milioane EUR. În absența acestui angajament, Ford ar fi luat în considerare posibilitatea de a realiza proiectul de investiții în altă locație, chiar în afara Uniunii Europene. Conform Ford, în comparație cu investiția de la Craiova, o locație într-o zonă neconstruită ar fi oferit anumite avantaje din punctul de vedere al personalului: posibilitatea de a selecta angajați calificați și absența obligației de a angaja personal pentru o perioadă neproductivă lungă ⁽⁴⁾.
30. În absența ajutorului, România susține că Ford ar asigura numai cursurile de formare specifice Ford, în valoare de 29,7 milioane EUR, formare necesară pentru ca uzina să poată să înceapă să funcționeze și pe care Ford ar trebui să o acorde oricum. Prin urmare, această formare nu poate beneficia de ajutor.

3. EVALUAREA AJUTORULUI**Existența ajutorului**

31. Comisia consideră că măsura constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE: acesta ia forma unei subvenții acordate din resurse de stat. Măsura este selectivă prin aceea că se limitează la Ford Craiova. Subvenția selectivă ar putea denatura concurența, oferind Ford un avantaj asupra societăților concurente care nu beneficiază de ajutor, ca urmare a faptului că scutește Ford de costuri care altfel ar fi fost în sarcina sa. În cele din urmă, piețele pentru producția de automobile și motoare sunt caracterizate de schimburi comerciale extinse între statele membre, iar Ford este unul dintre actorii importanți pe această piață.

Temeiul juridic al evaluării

32. România a notificat ajutorul în baza Regulamentului (CE) nr. 68/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele pentru formare ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 363/2004 al Comisiei din 25 februarie 2004 ⁽⁶⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 ⁽⁷⁾.

33. Conform articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 68/2001, atunci când valoarea ajutorului acordat unei întreprinderi pentru un singur proiect de formare depășește 1 milion EUR, ajutorul nu este exceptat de la obligația notificării prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Comisia observă că, în acest caz, ajutorul propus este de 57 milioane EUR, că această sumă trebuie plătită unei singure întreprinderi și că proiectul de formare constituie un singur proiect. Prin urmare, Comisia consideră că obligația notificării, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 68/2001, s-a aplicat ajutorului propus și că aceasta a fost respectată de România.

34. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 68/2001 a încetat să se aplice la 30 iunie 2008, respectiv după notificarea ajutorului, iar dispozițiile comunitare relevante privind ajutorul pentru formare pot fi găsite în prezent în Regulamentul (CE) nr. 800/2008 ⁽⁸⁾ («Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare»), care a intrat de curând în vigoare. Prin urmare, Comisia își va întemeia evaluarea compatibilității ajutorului cu piața comună pe dispozițiile Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare. În această privință, Comisia observă inițial că Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare prevede că anumite forme de ajutor de stat sunt compatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) din tratat și sunt exceptate de la obligația notificării în baza articolului 88 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, această exceptare este însoțită de unele condiții. În primul rând, Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare nu se aplică ajutorului *ad hoc* acordat întreprinderilor mari ⁽⁹⁾, cum este cazul ajutorului notificat de România. În al doilea rând și în orice condiții, conform articolului 6 din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, atunci când cuantumul ajutorului acordat unei întreprinderi pentru un singur proiect de formare depășește 2 milioane EUR, ajutorul nu este exceptat de la obligația notificării prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Prin urmare, Comisia constată că ajutorul face în continuare obiectul obligației de notificare și în conformitate cu dispozițiile Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare și că România a respectat această obligație.

35. Atunci când evaluează un ajutor individual pentru formare care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea exceptării prevăzută în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, Comisia trebuie să realizeze o evaluare individuală în baza articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE înainte de a autoriza punerea în aplicare a ajutorului. În ceea ce privește ajutoarele pentru formare, această evaluare se va face ținând cont în special de condițiile relevante stabilite în Regulamentul general de exceptare pe categorii (a se vedea considerentul 7 din regulamentul respectiv). Acest lucru este, de asemenea, consecvent cu practica Comisiei cu privire la cazurile de ajutor pentru formare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 68/2001, care rămâne relevant în această privință ⁽¹⁰⁾. Acest lucru presupune în special o verificare a

⁽⁴⁾ În cadrul privatizării ACSA și DVAR, agenția română de privatizare AVAS a impus cumpărătorului obligația de a păstra forța de muncă de 3 900 de salariați pentru o perioadă de patru ani după achiziționare. Această obligație a fost inclusă în contractul ulterior de cumpărare a acțiunilor, anexa 1 la notificare.

⁽⁵⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 20.

⁽⁶⁾ JO L 63, 28.2.2004, p. 20.

⁽⁷⁾ JO L 368, 23.12.2006, p. 85.

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 3.

⁽⁹⁾ A se vedea articolele 1 alineatul (5) și 2 alineatul (3) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

⁽¹⁰⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 4 iulie 2006 privind Ajutorul de Stat C 40/05, Ford Genk (JO L 366, 21.12.2006, p. 32); Decizia Comisiei din 4 aprilie 2007 privind Ajutorul de Stat C 14/06, General Motors Belgium (JO L 243, 18.9.2007, p. 71); Decizia Comisiei din 12 septembrie 2007 privind Ajutorul de Stat C 35/07, Volvo Cars Gent (JO C 265, 7.11.2007, p. 21).

conformității cu criteriile specifice de exceptare referitoare la ajutoarele pentru formare prevăzute în secțiunea 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, în plus față de examinarea măsurii în care ajutorul îndeplinește condiția generală de a avea un efect stimulat, astfel cum se prevede la articolul 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽¹⁾.

Compatibilitatea cu piața comună

36. Comisia a evaluat *prima facie* conformitatea proiectului notificat cu criteriile formale de exceptare prevăzute în secțiunea 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.
37. În primul rând, intensitatea ajutorului pare să fie limitată la plafoanele indicate la articolul 39 alineatul (2) din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare: 25 % pentru formare specifică și 60 % pentru formare generală. Cu toate că ar fi putut în principiu să mărească plafoanele cu 10 puncte de bază, având în vedere faptul că proiectul este situat într-o zonă asistată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE, România nu a făcut acest lucru.
38. În al doilea rând, costurile eligibile ale măsurii notificate indicate în tabelul 1 sunt conforme la prima vedere cu dispozițiile articolului 39 alineatul (4) din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. În special, costurile de personal legate de angajarea stagiariilor (respectiv compensațiile salariale) care sunt acoperite de ajutor sunt limitate la suma echivalentă cu totalul celorlalte costuri eligibile.

Necesitatea ajutorului

39. Comisia observă că o măsură de ajutor pentru formare poate fi considerată compatibilă cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE numai atunci când aceasta nu este imediat necesară pentru desfășurarea activităților beneficiarului ⁽¹²⁾. Atunci când ajutorul nu determină derularea unor activități suplimentare față de cele care ar fi realizate ținând cont exclusiv de forțele pieței, ajutorul nu poate fi considerat ca având efecte pozitive în măsură să compenseze denaturarea comerțului și, prin urmare, nu poate fi autorizat. Astfel, nu se poate considera că ajutorul pentru formare «facilitează» dezvoltarea economică, în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, și corectează imperfecțiunea pieței care determină societățile în general să investească insuficient în formarea lucrătorilor lor, astfel cum se precizează la considerentul 62 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, în cazul în care societatea ar fi

realizat oricum activitățile care beneficiază de ajutor, chiar și în absența acestuia ⁽¹³⁾. În cazul unui ajutor *ad hoc* în favoarea unor întreprinderi mari, ajutor care nu cade sub incidența regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, Comisia va evalua efectul stimulat în contextul notificării ajutorului pe baza instrumentelor comunitare aplicabile (considerentul 32 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare).

40. În cazul de față, Comisia are motive să considere că beneficiarul ar trebui să asigure angajaților săi, cel puțin într-o anumită măsură, formarea care face obiectul evaluării, chiar și în absența ajutorului. Cu toate acestea, acest lucru nu exclude posibilitatea ca anumite măsuri de formare să depășească ceea ce este necesar pentru începerea activității și, în această măsură, pot fi eligibile pentru acordarea de ajutor pentru formare.
41. Autoritățile române susțin că necesitatea ajutorului decurge din mai multe aspecte. În primul rând, Guvernul României s-a angajat, înainte ca Ford să cumpere uzina de automobile, să acorde ajutor pentru formare și ajutor regional Ford. Dacă nu ar fi existat acest angajament, Ford nu ar fi cumpărat societatea și, astfel, nu ar fi asigurat niciun curs de formare. În schimb, ar fi construit o nouă uzină de automobile într-o zonă neconstruită și ar fi angajat personal deja pregătit și calificat.
42. În al doilea rând, autoritățile române afirmă că ajutorul pentru formare este necesar pentru a compensa nivelul mai scăzut de competențe al forței de muncă locale în comparație cu media din UE. România subliniază că forța de muncă de la Craiova are în prezent capacitatea de a produce automobile și motoare la nivelul mediu al economiei românești de dinainte de aderare, astfel încât pentru a schimba această situație, Ford trebuie să prevadă măsuri de formare aprofundată generală și specifică pentru educarea angajaților. Astfel, ajutorul va fi în beneficiul angajaților slab calificați și va genera efecte externe pozitive pentru întreaga regiune, care se confruntă cu un nivel ridicat al șomajului.
43. În ultimul rând, autoritățile române argumentează că formarea prevăzută a fi acordată nu este necesară pentru funcționarea uzinei. Prin urmare, în absența ajutorului, Ford nu ar organiza în aceeași măsură cursurile de formare care fac obiectul evaluării, ci ar asigura doar o formare minimă specifică Ford, necesară pentru ca uzină să poată începe să funcționeze. Costurile pentru aceste cursuri de formare specifice Ford se ridică la 29,7 milioane EUR, reprezentând aproximativ 20 % în comparație cu costurile eligibile notificate.
44. Comisia are îndoieli în acest stadiu cu privire la argumentele prezentate de România, din mai multe motive.

⁽¹⁾ Cerința privind existența unui efect stimulat este explicată la considerentul 28 din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare: «Pentru a se asigura că ajutorul este necesar și are un efect stimulat cu privire la dezvoltarea de noi activități sau proiecte, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice ajutorului destinat unor activități pe care beneficiarul ar putea să le desfășoare deja și în condițiile pieței ...».

⁽¹²⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 2 iulie 2008 privind Ajutorul de Stat C 18/07, DHL Leipzig-Halle, nepublicată încă; Deciziile Comisiei General Motors Belgium și Ford Genk.

⁽¹³⁾ În contextul ajutoarelor pentru formare, considerentul 62 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare precizează că «Formarea are, de obicei, efecte externe pozitive pentru societate în ansamblul său, ca urmare a faptului că mărește rezerva de lucrători calificați din rândul cărora pot face recrutări alte societăți, îmbunătățește competitivitatea economiei comunitare și joacă un rol important în cadrul strategiei comunitare de ocupare a forței de muncă ... Având în vedere faptul că întreprinderile din cadrul Comunității investesc în general insuficient în formarea lucrătorilor lor, în special atunci când formarea respectivă are un caracter general și nu prezintă avantaje imediate și concrete pentru întreprinderea în cauză, ajutorul de stat poate contribui la remedierea acestei disfuncționalități a pieței. Prin urmare, aceste ajutoare ar trebui exceptate, în anumite condiții, de la obligația notificării prealabile.».

45. În primul rând, necesitatea și efectul stimulatив al ajutorului pentru formare în cazul de față trebuie evaluate în contextul cumpărării recente de către Ford a uzinei Craiova, precum și al planurilor sale de a transforma uzina într-o unitate de producție modernă, la cel mai înalt nivel tehnologic. Ford înființează o unitate de producție cu totul nouă, care va avea în comun cu uzina inițială doar locația. Proiectul de investiții vizează extinderea, modernizarea și modificarea fundamentală a uzinei existente, inclusiv crearea de noi capacități, în vederea asigurării producției de noi automobile și noi motoare de înaltă tehnologie.
46. Comisia observă faptul că (re)localizarea întreprinderilor reprezintă o practică obișnuită în Uniunea Europeană, prin care întreprinderile încearcă să reducă nivelul costurilor, să își mărească rentabilitatea și să rămână competitive pe piață. Întreprinderile care iau în considerare o posibilă relocalizare a producției lor compară deseori mai multe locații potențiale din diferite state membre. Decizia privind locația este influențată în cele din urmă nu numai de previziunile privind costurile de exploatare (inclusiv costurile de formare a angajaților ale căror competențe sunt sub nivelul mediu european) și alte avantaje sau dezavantaje economice (respectiv existența unor instalații de producție, existența de forță de muncă etc.), ci și, într-o anumită măsură, de o posibilă asistență din partea guvernului (ajutor regional). Comisia constată că beneficiarul a primit cuantumul maxim permis pentru ajutorul regional pentru investiții, respectiv 143 milioane EUR, pentru proiectul său de investiții la Craiova.
47. Cu toate acestea, formarea în vederea desfășurării activităților într-o nouă locație — spre deosebire de ajutorul regional pentru investiții ⁽¹⁴⁾ — nu poate fi justificată prin considerații privind situația regională, din moment ce obiectivul ajutorului pentru formare nu este să atragă investiții într-o anumită regiune, ci să corecteze nivelul insuficient al investițiilor în formare la nivelul Comunității ⁽¹⁵⁾. Ajutorul pentru formare urmărește să mărească numărul lucrătorilor calificați în Uniunea Europeană, ceea ce în cele din urmă va îmbunătăți competitivitatea economiei comunitare și va avea un efect pozitiv asupra strategiei de ocupare a forței de muncă și asupra societății în ansamblul său.
48. În al doilea rând, Comisia nu este convinsă în acest stadiu de afirmațiile României conform cărora necesitatea ajutorului pentru formare decurge din necesitatea de a compensa nivelul mai scăzut de competențe în regiunile
- asistate prin intermediul ajutorului pentru formare. Aceste niveluri mai scăzute de competențe țin, în principiu, de handicapul regional care trebuie depășit prin ajutorul regional pentru investiții. Obiectivul ajutorului regional este nu numai de a mări numărul locurilor de muncă create în mod direct sau indirect, ci și de a avea un impact pozitiv asupra calității locurilor de muncă create și a nivelului de competențe cerut.
49. În cazul de față, Comisia are motive să creadă că Ford a luat decizia de a investi în Craiova fiind pe deplin conștientă de situația tehnică a uzinei și de nivelul slab de calificare al forței de muncă. Pentru a depăși aceste handicaturi, Comisia a aprobat cuantumul maxim permis pentru ajutorul regional pentru investiții conform Orientărilor privind ajutorul regional. O asistență suplimentară din partea guvernului sub forma ajutorului pentru formare pentru a compensa aceste handicaturi regionale ar constitui de fapt o completare a ajutorului prin care s-ar evita aplicarea plafoanelor prevăzute pentru ajutorul regional.
50. Într-adevăr, se pare că societatea are la dispoziție două opțiuni: fie să recruteze personal deja calificat în limita termenilor contractului de cumpărare a acțiunilor, fie să apeleze la forța de muncă existentă, care, în ciuda unui nivel mai scăzut de competențe decât în alte locații din Europa, are totuși experiență în ceea ce privește producția de automobile. Întrucât contractul de cumpărare a acțiunilor cere companiei Ford să mențină forța de muncă originală pentru o perioadă de patru ani, Ford poate avea stimulente solide de a folosi forța de muncă existentă, care ar cere companiei Ford să ofere cel puțin o parte din formarea planificată. De asemenea, în cadrul proiectului regional de investiții pentru care a primit ajutor regional pentru investiții, Ford s-a angajat să crească substanțial numărul personalului angajat direct până la peste 7 000 de oameni, eventual până la 9 000 pe termen lung. În acest stadiu, România nu a prezentat informații conform cărora Ford ar putea recruta de pe piața locală mai multe mii de angajați deja calificați pentru a-și respecta angajamentele. În plus, având în vedere nivelul general tehnic și de competențe mai scăzut al forței de muncă din România, Comisia se întreabă dacă Ford nu va trebui să prevadă oricum anumite măsuri de formare chiar și pentru angajații nou recrutați.
51. În al treilea rând, conform informațiilor furnizate de România, Ford are intenția să creeze la Craiova o unitate de producție la cel mai înalt nivel tehnologic. În acest scop, societatea are în vedere construirea de noi linii de producție, inclusiv a unui sistem de producție modern și flexibil, specific Ford, o modernizare substanțială a unei părți funcționale a uzinei și dezvoltarea capacităților existente, în vederea integrării pe deplin a unității de producție Craiova în cadrul operațiilor sale de producție din Europa. Având în vedere nivelul scăzut de cunoștințe și competențe al forței de muncă de la Craiova, astfel cum rezultă din argumentele prezentate de România, este foarte puțin probabil ca Ford să poată să nu asigure cursurile de formare prevăzute fără a periclita investițiile tehnologice și funcționarea fără probleme a uzinei de automobile. În plus, Comisia are îndoieli cu privire la capacitatea Ford de a găsi angajați deja calificați pe piața locală și de a evita în acest fel să asigure cursurile de formare prevăzute. În orice caz, Comisia nu a primit informații mai precise în această privință.

⁽¹⁴⁾ A se vedea considerentele 2 și 3 din Orientările privind ajutorul regional pentru perioada 2007-2013:

«2. Pentru că are în vedere depășirea handicapurilor regiunilor defavorizate, ajutoarele de stat regionale promovează coeziunea economică, socială și teritorială a statelor membre și a Uniunii Europene în ansamblul său. Această caracteristică geografică deosebește ajutoarele regionale de alte forme de ajutoare orizontale, cum ar fi ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare și inovare, ocuparea forței de muncă, formare sau protecție a mediului, care urmăresc alte obiective de interes comun în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din tratat, chiar dacă uneori nivelurile acestora sunt mai mari în zonele defavorizate datorită dificultăților specifice cu care se confruntă.

3. Ajutoarele de stat regionale pentru investiții sunt destinate susținerii dezvoltării celor mai defavorizate regiuni prin sprijinirea investițiilor și a creării de noi locuri de muncă. Acestea favorizează extinderea și diversificarea activităților economice ale întreprinderilor situate în regiunile cele mai puțin favorizate, în special prin încurajarea întreprinderilor să înființeze noi sedii secundare în aceste regiuni.»

⁽¹⁵⁾ A se vedea decizia Comisiei DHL Leipzig-Halle.

52. În al patrulea rând, Comisia se întreabă dacă o parte din formare nu este obligatorie conform legislației naționale și europene privind siguranța și securitatea la locul de muncă sau conform standardelor interne de calitate ale Ford. România susține faptul că uzina de automobile Craiova funcționează în conformitate cu normele legale în vigoare și că, prin urmare, formarea ar depăși ceea ce este cerut prin lege sau ceea ce Ford Craiova ar trebui oricum să întreprindă pentru a respecta standardele interne ale grupului. Cu toate acestea, România afirmă de asemenea că forța de muncă locală are un nivel de competențe și informare mai scăzut decât cel din alte unități de producție din Europa de Vest sau din alte uzine Ford. Comisia ar dori să aibă acces la mai multe informații detaliate cu privire la această situație pentru a putea fi în măsură să verifice dacă formarea depășește într-adevăr ceea ce Ford Craiova ar trebui să asigure oricum în virtutea obligațiilor legale sau pentru a-și putea desfășura operațiunile și dacă ajutorul notificat are un efect stimulant.
53. În cele din urmă, România a notificat un ajutor în valoare de 57 milioane EUR pentru un proiect de formare pentru care teoretic ar fi putut fi acordat un ajutor de 70 milioane EUR, susținând că ajutorul aprobat va fi acordat progresiv, pe măsură ce se derulează cursurile respective, până la atingerea plafonului de 57 milioane EUR. În plus, România a afirmat că, în cazul în care Comisia ar considera că anumite cursuri nu pot beneficia de ajutor pentru formare, reducerea cuantumului ajutorului s-ar face mai degrabă din suma totală «teoretică» de 70 milioane EUR decât din cea plafonată. Cu toate acestea, România nu a indicat nici ordinea în care ar trebui să fie asigurate cursurile, nici criteriile pe baza cărora beneficiarul va stabili prioritatea acestora. De asemenea, România nu a prezentat argumente dacă beneficiarul va asigura numai formarea pentru care va fi aprobat ajutorul sau dacă acesta va lua în considerare posibilitatea de a asigura de asemenea, în lipsa ajutorului de stat, cursurile care ar fi considerate de Comisie ca putând beneficia de ajutor pentru formare, dar pentru care nu se va asigura finanțare în cadrul subvenției de 57 milioane EUR, ceea ce va însemna că o parte din cursurile de formare, pentru care se afirmă că ar exista un efect stimulant al ajutorului, ar fi de asemenea asigurate în absența ajutorului. În aceste condiții, Comisia are motive să se îndoiască de efectul stimulant al ajutorului notificat.
54. În consecință, Comisia se întreabă dacă o parte considerabilă din cursurile de formare sau chiar toate vor trebui să fie asigurate de Ford oricum, chiar și în absența ajutorului, pentru ca Ford să poată să înceapă exploatarea uzinei și dacă handicapul reprezentat de nivelul în general mai scăzut de competențe al forței de muncă nu trebuie considerat ca fiind deja compensat prin ajutorul regional pentru investiții.

Principiul Deggendorf

55. De asemenea, Comisia ia notă de faptul că, prin decizia mai sus menționată din 27 februarie 2008 în cazul de

Ajutor de Stat C 46/07, a declarat ajutorul acordat în cadrul procesului de privatizare a companiei Automobile Craiova ilegal și incompatibil și a solicitat recuperarea acestui ajutor. Comisia consideră că așa-numita jurisprudență *Deggendorf*⁽¹⁶⁾ se aplică în cazul de față. Conform principiilor relevante în această jurisprudență, un nou ajutor de stat nu poate fi plătit până când ajutorul incompatibil acordat anterior nu este recuperat în întregime.

56. La acest stadiu, informațiile transmise de România nu au permis Comisiei să concluzioneze că obligația de recuperare prevăzută în decizia din 27 februarie 2008 a fost respectată. De asemenea, România nici nu a și-a asumat obligația de a nu plăti ajutorul pentru formare până când această recuperare nu are loc. În aceste circumstanțe, Comisia consideră că ajutorul notificat poate fi incompatibil cu așa-numitul principiu *Deggendorf*.

4. DECIZIE

În lumina considerațiilor anterioare, Comisia a hotărât să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și cere României să furnizeze, în termen de o lună de la primirea prezentei scrisori, toate documentele, informațiile și datele necesare pentru evaluarea compatibilității ajutorului, în special:

- informații detaliate privind măsurile de formare care sunt necesare pentru ca societatea să poată să înceapă să funcționeze conform standardelor Ford și care, prin urmare, ar trebui să fie asigurate de beneficiar oricum, chiar și în absența ajutorului,
- informații privind ordinea în care se vor desfășura cursurile de formare,
- informații privind costurile legate de atragerea angajaților deja calificați,
- informații privind piața forței de muncă pentru producția de automobile la nivel național și european, în special privind disponibilitatea lucrătorilor calificați,
- informații privind normele interne de siguranță și securitate la nivel național, european și în cadrul Ford.

Se solicită României să transmită, fără întârziere, o copie a prezentei scrisori potențialului beneficiar al ajutorului.

Comisia dorește să reamintească României că articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE are efect de suspendare și vă atrage atenția asupra articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, care prevede că orice ajutor ilegal poate fi recuperat de la beneficiar.

Comisia avertizează România că va informa părțile interesate prin publicarea prezentei scrisori, precum și a unui rezumat relevant al ei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia va informa, de asemenea, Autoritatea AELS de Supraveghere trimițându-i o copie a acestei scrisori. Toate părțile interesate vor fi invitate să-și prezinte observațiile în termen de o lună de la data acestei publicări.”

⁽¹⁶⁾ Tribunalul de prima instanță, 13 septembrie 1995, TWD/Comisie, T-244/93 și T-486/93, REC., I-2265; Curtea de justiție, 15 mai 1997, TWD/Comisie, C-355/95, Rec. I-2549.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.